

ทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อ
การไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

โดย
นางสาวกฤษณา ธีระพิบูลย์
นางสาวปิยะพร อินทโฉม

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551

ทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อ
การไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

โดย
นางสาวกฤษณา ชีระพิบูลย์
นางสาวปิยะพร อินทโฉม

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้วิจัย เรื่อง “ทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยา
เขตสารสนเทศเพชรบุรี” เสนอโดยนางสาวกุลนารี ชีระพิบูลย์ และนางสาวปิยะพร อินทโหม มี
คุณค่าเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ ตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

.....
(อาจารย์ ดร. ธนินทร์ฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ)

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร

คณะกรรมการสอบสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ศิริระ ศรีโยธิน)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์สิริชัย ดีเลิศ)

...../...../.....

1248012 , 1248072 : สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ : ทักษะคติ / ค่านิยม / การเห็นคุณค่าในตนเอง / การไม่สูบบุหรี่

กุลนารี ชีระพิบูลย์ , ปิยะพร อินทโธม: ทักษะคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเอง
ที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขต
พระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.ดาวลอย
กาญจนมณีเสถียร. 87 หน้า.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 420 กลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และใช้สถิติไคสแควร์(χ^2) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆต่อการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะคติต่อการไม่สูบบุหรี่ในทางบวก มีค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมที่ไม่ชัดเจน และมีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับสูง โดยตัวแปรทางด้านผลการเรียนเฉลี่ย สถานที่พักอาศัย การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ ทักษะคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม และการเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับ อายุ เพศ คณะวิชา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อนักศึกษา 1.....2.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดี โดยได้รับความช่วยเหลือพร้อมทั้งให้ความร่วมมือตลอดทุกขั้นตอนการศึกษาวิจัยจากนักศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้งในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ผู้ศึกษาจึงขอขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คาวลอย กาญจนมณีเสถียร อาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิจัยครั้งนี้ ที่ให้คำแนะนำ ข้อมูลประกอบการทำวิจัย พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือในทุกขั้นตอนการทำวิจัย และยังคงคอยกระตุ้นพร้อมทั้งคอยให้กำลังใจผู้ศึกษาสามารถทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สิริชัย ดีเลิศ ที่ให้คำแนะนำในการศึกษาวิจัย พร้อมทั้งความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ครอบครัวธีระพิบูลย์และครอบครัวอินทโหม ที่คอยให้กำลังใจตลอดการทำวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ ประธานกรรมการ และกรรมการ การศึกษาวิจัยทุกท่านที่ให้ความรู้ และให้การสนับสนุนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างราบรื่นเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณเพื่อนๆที่แสดงความคิดเห็นดีๆเพื่อนำมาประกอบการทำศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานในการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
นิยามศัพท์.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบุหรี.....	8
บุหรีและอันตรายที่เกิดจากบุหรี.....	8
สาเหตุของการสูบบุหรีและพฤติกรรมการสูบบุหรี.....	13
กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี.....	16
แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	19
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	19
แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28

บทที่	หน้า
3	32
วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่.....	47
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม.....	50
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเอง.....	54
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน.....	55
ตอนที่ 6 การวิเคราะห์การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่.....	57
ตอนที่ 7 การวิเคราะห์การไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา.....	58
ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษา.....	58
5	67
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	68
อภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	79
แบบสอบถาม.....	80
ประวัติผู้วิจัย.....	86

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามข้อมูลทั่วไป.....	42
2 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่รายข้อ.....	44
3 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมรายข้อ.....	49
4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเห็นคุณค่าในตนเองรายข้อ.....	52
5 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน.....	55
6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่.....	55
7 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามการสูบบุหรี่.....	58
8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุ ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และ วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	59
9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศ ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และ วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	59
10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคณะวิชา ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และ วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	60
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผลการเรียนเฉลี่ย ที่มีความสัมพันธ์ กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวัง สนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	61
12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีความสัมพันธ์ กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวัง สนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	61

ตารางที่	หน้า
13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านที่พักอาศัยขณะศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	62
14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	63
15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านค่านิยมที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	63
16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	64
17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	65
18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	65

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บุหรี่เป็นสิ่งเสพติดที่อำนาจการเสพติดสูงมาก ผู้ที่เสพติดแล้วยากที่จะเลิกสูบได้ แม้ว่าผู้สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ต้องการจะเลิกสูบก็ตาม โดยการสูบบุหรี่จะเกิดขึ้นกับวัยรุ่นอายุเฉลี่ย 18 ปี จึงเป็นเรื่องยากที่จะป้องกันเด็กในวัยนี้ทั่วประเทศอย่างทั่วถึง จากการเข้าไปทดลองสูบและเกิดการเสพติดบุหรี่ขึ้น ซึ่งนอกจากปัญหาการสูบบุหรี่จะเกิดขึ้นจากตัวผู้สูบแล้ว ยังคงมีปัจจัยภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องกับการสูบอีกหลายปัจจัย เช่น บริษัทผู้ผลิตบุหรี่ยังคงใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการที่จะได้มาซึ่งลูกค้าใหม่ แม้กฎหมายของไทยจะเข้มงวดในการควบคุมมาตรการทางการตลาดเพียงไรก็ตาม รวมทั้งรัฐบาลยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับงานควบคุมบุหรี่เท่าที่ควร ถึงแม้จะมีกฎหมายที่เข้มงวดแต่การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ ไม่ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อควบคุมบุหรี่ที่เพียงพอ หน่วยงานควบคุมบุหรี่ยังขาดอัตรากำลังและงบประมาณสนับสนุน ขาดหน่วยงานควบคุมบุหรี่ในพื้นที่นอกกรุงเทพฯ การให้บริการผู้ที่ต้องการเลิกสูบบุหรี่ยังน้อยมาก ผู้สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ไม่สามารถจ่ายค่ายาที่จะช่วยเลิกบุหรี่ได้ จุดจำหน่ายบุหรี่ยังมีการขยายไปอย่างแพร่หลาย และการเปิดเขตการค้าเสรีทำให้บุหรี่นำเข้ามีราคาถูก จึงทำให้มีการแข่งขันกันมากขึ้น และทั้งหมดนี้คือสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการสูบบุหรี่ของคนไทยได้

ปัจจุบันบุหรี่เป็นปัจจัยเสี่ยงของการเสียชีวิตอันดับสามของคนไทย รองจากเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและการดื่มสุรา จำนวนคนไทยที่เสียชีวิตจากการสูบบุหรี่ปีละ 42,000-52,000 คน ซึ่งได้มีการคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ.2568 จะมีจำนวนผู้สูบบุหรี่ทั่วโลกขยายตัวจาก 1.2 พันล้านคน เพิ่มมากกว่า 1.64 พันล้านคน และอัตราการตายจากโรคที่เกี่ยวข้องกับบุหรี่ เช่น มะเร็งปอด มะเร็งหลอดอาหาร โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคถุงลมโป่งพอง ฯลฯ จะเพิ่มขึ้นจาก ปัจจุบัน 4.9 ล้านคน เป็น 10 ล้านคน โดยที่ประมาณครึ่งหนึ่งเป็นชาวเอเชีย จากตัวเลขสะท้อนให้เห็นว่า พิษบุหรี่ก่อให้เกิดการตายก่อนวัยอันควร โดยผู้ที่สูบบุหรี่จะมีอายุสั้นลง 12 ปี ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วจะป่วยหนักเป็นเวลา 1.7 ปีก่อนเสียชีวิต(สำนักงานสถิติแห่งชาติ:2549) และแนวโน้มที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ คนกลุ่มใหญ่ที่สูบบุหรี่เป็นคนในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา ขณะที่ประเทศร่ำรวยจะมีประชากรที่สูบบุหรี่ลดลงร้อยละ 15

การสูบบุหรี่เป็นปัญหาที่กำลังทวีความรุนแรง แม้จะเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า บุหรี่มีสารพิษที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่ประชาชนก็ยังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ด้วยเหตุนี้จึงมี งานวิจัยที่ศึกษาถึงพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆอย่างหลากหลาย ดังเช่น การศึกษาของ มาลินี ภูวนันท์ และคณะ(2536:17) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาชาย วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า สาขาวิชา จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง และเจตคติกับการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของ นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อรรถัย ลิ้มตระกูล (2534:ก-ข) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า ประเภทการศึกษา เกรดเฉลี่ย รายรับต่อเดือน ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ การสูบบุหรี่ของคนใน บ้านและการสูบบุหรี่ของเพื่อนสนิท มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และจากการรวบรวมข้อมูลวัยรุ่นกับการสูบบุหรี่ของชูรุณี พิชญกุลมงคล กล่าวว่า สาเหตุ ที่วัยรุ่นชายสูบบุหรี่ เกิดจากอยากทดลองสูบบมากที่สุด ร้อยละ 38.4 รองลงมา ตามอย่างเพื่อน ร้อย ละ 35.9 เพื่อเข้าสังคม ร้อยละ 7.4 เพราะความเครียด ร้อยละ 3.4 และตามอย่างคนในบ้าน ร้อยละ 2.8 นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ เช่น ถ้าหากพ่อแม่สูบบุหรี่จะทำให้ลูกมีแนวโน้มเป็นคนสูบบุหรี่ถึง 3 เท่า เพื่อนและบุคคลใกล้ชิดมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น การโฆษณาบุหรี่ก็มีผลต่อการสูบ บุหรี่ของวัยรุ่นทั้งสิ้น (ชูรุณี พิชญกุลมงคล, อังโน ประภิต วาทีสาธกกิจ, บรรณาธิการ,2543:11)

จากรายงานวิจัยข้างต้น เห็นได้ว่าสาเหตุของการสูบบุหรี่ของเยาวชนเกิดจากหลายๆ ปัจจัยมีทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกันไป เช่น สาขาวิชา ประเภทการศึกษา เกรดเฉลี่ย รายได้ของ นักศึกษา เจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ความเชื่ออำนาจภายในและภายนอกตน ฯลฯ ซึ่ง สำหรับการวิจัยครั้งนี้ที่ต้องการหาตัวแปรที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขต สารสนเทศเพชรบุรี จึงได้มีการกำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ เพศ คณะวิชา ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ทศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ ค่านิยมต่อการสูบบุหรี่ ในสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเอง การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ โดยเหตุผลที่ ผู้วิจัยเลือกนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรทั้ง 2 วิทยาเขตเป็นกลุ่มเป้าหมายของการศึกษาในครั้งนี้ เพราะเป็นกลุ่มที่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างและความคิดเห็นที่หลากหลาย อันจะนำมาซึ่งผลการวิจัยที่ น่าเชื่อถือ และทำให้สามารถนำผลที่ได้มาป้องกันและแก้ไขปัญหาการสูบบุหรี่ของเยาวชนกลุ่มนี้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องของนักศึกษา ได้แก่ อายุ เพศ คณะวิชา ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน และการใช้เวลาว่าง ในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่

2. ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

3. ศึกษาค่านิยมที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

4. ศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

5. ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

สมมติฐานในการวิจัย

1. แต่ละตัวแปรในปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักศึกษา ได้แก่ อายุ เพศ คณะวิชา ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน การใช้เวลาว่าง ในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

2. ทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

3. ค่านิยมที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมมีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

4. การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

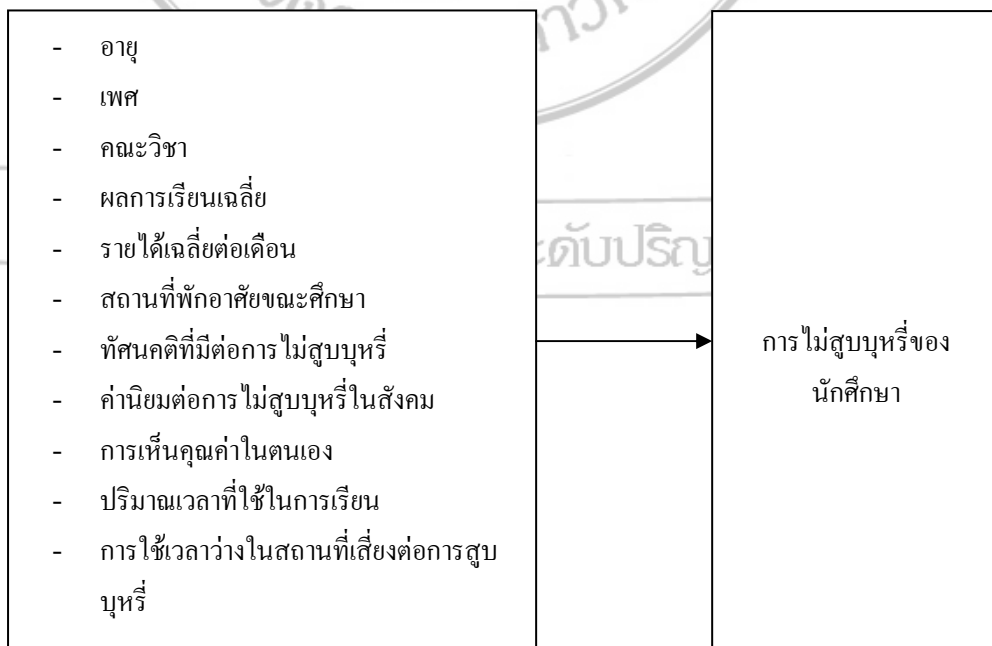
การวิจัยครั้งนี้ทำในลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีการตอบแบบสอบถาม และส่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เป็นผู้ตอบแบบสอบถามและรอรับแบบสอบถามกลับทันที ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

1. ตัวแปรตาม ได้แก่ การไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา
2. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ เพศ คณะวิชา ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ทักษะคิดที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน และ การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องตัวแปรที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะบุหรี่ยุคใหม่ในสถาบันการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจส่งผลต่อการควบคุมและป้องกันการเสพยาเสพติดประเภทอื่นที่รุนแรงกว่าได้อีกทางหนึ่งด้วย

2. ทราบทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ซึ่งจะช่วยให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดจากบุหรี่ยุคใหม่ในสถาบันการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. สามารถนำผลการศึกษารุ่นนี้ไปใช้ในสถาบันการศึกษาแห่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้

4. เป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจในเรื่องทำนองเดียวกัน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

บุหรี่ยุคใหม่ หมายถึง ยาเส้นมวนสำเร็จรูปทั้งที่ผลิตในประเทศและต่างประเทศ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาทั้งหญิงและชายที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะวิชา หมายถึง คณะที่นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยศิลปากรกำลังศึกษา ภายในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ทั้งหมด 8 คณะ ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ผลการเรียนเฉลี่ย หมายถึง ระดับผลการเรียนเฉลี่ยรวมของทุกภาคการศึกษา

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง รายได้ที่นักศึกษาได้รับทั้งหมดจากผู้ปกครองและบุคคลอื่นๆ รายได้จากการทำงานพิเศษ ทุนการศึกษา เงินกู้เพื่อการศึกษา โดยคิดเป็นรายรับต่อเดือน ไม่รวมค่าลงทะเบียน ค่าอุปกรณ์การเรียน และค่าหอพัก

ทัศนคติที่มีต่อไม่การสูบบุหรี่ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อ โทษและโทษภัยที่เกิดจากการสูบบุหรี่ และกฎหมายที่เกี่ยวกับบุหรี่ ถ้านักศึกษามีทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่ในเชิงบวก แสดงว่า นักศึกษามีความรู้สึก ความคิดเห็นต่อการสูบบุหรี่ที่ถูกต้องเหมาะสม

ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม หมายถึง การมีความคิด ความรู้สึกในเชิงสนับสนุนและส่งเสริม หรือไม่สนับสนุนและไม่ส่งเสริม การสูบบุหรี่ในกลุ่มเพื่อนและสังคม ถ้านักศึกษามีค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมที่ถูกต้องแสดงว่านักศึกษามีความคิด ความรู้สึกในเชิงไม่สนับสนุนและไม่ส่งเสริมการสูบบุหรี่ทั้งในกลุ่มเพื่อนและสังคม

การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มองตนเองว่าตนเองมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีเกียรติ ประสบความสำเร็จในการเรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นคนดี เป็นที่รักใคร่ของคนใกล้ชิด ถ้านักศึกษามีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง แสดงว่านักศึกษารับรู้เห็นว่าตนเองเป็นผู้ที่มีเกียรติ เชื่อมั่นในตนเอง ประสบความสำเร็จในการเรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นคนดี และเป็นที่รักใคร่ของคนใกล้ชิดมาก

ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน หมายถึง ระยะเวลาที่นักศึกษาเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ หมายถึง สถานที่ที่นักศึกษาไปขณะที่ว่างจากการเรียน ซึ่งอาจจะส่งเสริมหรือสนับสนุนให้นักศึกษาสูบบุหรี่ ประกอบด้วย ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ลานบริเวณหอพัก สถานที่พักผ่อนที่มหาวิทยาลัยได้จัดไว้ให้ สนามกีฬา/โรงยิม ร้านอาหารในมหาวิทยาลัย ร้านอาหารนอกมหาวิทยาลัย ร้านเกมส์/ร้านอินเทอร์เน็ต บาร์ ผับ ดิสโก้เธค บ้านพัก/หอเพื่อน ห้างสรรพสินค้า แหล่งท่องเที่ยวทัศนจร และสันทนาการ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา ทักษะคิด ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบุหรี่
 - 1.1 บุหรี่และอันตรายที่เกิดจากบุหรี่
 - 1.2 สาเหตุของการสูบบุหรี่และพฤติกรรมการสูบบุหรี่
 - 1.3 กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่
2. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะคิด
 - 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม
 - 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบุหรี่

1. บุหรี่และอันตรายที่เกิดจากบุหรี่

บุหรี่ เป็นสิ่งที่ทำจากใบยาสูบ ซึ่งมีการนำมาประดิษฐ์และปรุงแต่งเป็นรูปแบบต่างๆ พ.ร.บ. คุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535 ได้ให้ความหมายของบุหรี่ ว่า “บุหรี่” หมายถึง บุหรี่ ซิกาเรต บุหรี่ซิการ์ บุหรี่อื่นๆหรือยาเส้นหรือยาเส้นปรุงแต่งตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

สุพัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย(2536:136-141) กล่าวในหนังสือยาและสิ่งเสพติดว่า บุหรี่หรือยาสูบ (Cigarette or Cigar) เป็นวัชพืชที่มีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า นิโคติเนียโทบาคุม (Nicotinia Tobaccum) โดยคนเผ่าอินเดียนแดงในอเมริกาเหนือใช้ใส่กล้องสูบในพิธีแลกส์ตยาบันสันติภาพ เรียกว่า กล้องสันติภาพ-คัลลูเมต (Calumet) เมื่อโคลัมบัสและชาวยุโรปอื่นค้นพบทวีปอเมริกาในปี ค.ศ.1492 ได้ทดลองสูบยาสูบ และมีความพึงพอใจในรสชาติ จึงได้นำไปเผยแพร่ในยุโรป ประมาณปี ค.ศ.1530 มีผู้นำพันธุ์ยาสูบมาปลูกเป็นครั้งแรกที่ยุโรปบนเกาะฮิสเปนีโอลา (Hispaniola) อย่างไรก็ตามค่านิยมของสังคมยุโรปในศตวรรษที่16 นั้นต่อต้านการใช้ยาสูบเพราะถือว่าเป็นบาปและผิดกฎหมาย ต่อมานักผจญภัยชาวสเปนไปพบชาวเม็กซิกันใช้เปลือกข้าวโพด หรือใบตาลอ่อนห่อใบยาสูบ จึงนำมาพัฒนากลายเป็นซิการ์เรตที่ใช้กระดาษมวนและถูกนำมาเผยแพร่ในยุโรป โดยทูตฝรั่งเศสประจำสเปน ชื่อ จอง นิโคต (Jean Nicot) ซึ่งเป็นที่มาของคำว่า นิโคติน และเซอรัวอลเทอร์ ลาร์เย้ นำมาจากทวีปอเมริกามาเผยแพร่ในอังกฤษ หลังจากนั้นบุหรี่หรือซิการ์เรตก็เริ่มแพร่หลายในระยะสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นต้นมา ปัจจุบันการสูบบุหรี่เป็นที่นิยมกันทั่วโลก รัฐวิสาหกิจหรือโรงงานยาสูบของรัฐได้ทำการผลิตโดยการบรรจุของให้มีรูปแบบสี สันสวยงามพร้อมกับโฆษณาชักชวนให้ประชาชนสูบบุหรี่ ในขณะที่องค์กรอนามัยโลกรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

ประเทศไทยมีโรงงานยาสูบที่ก่อตั้งขึ้น ในปี พ.ศ.2443 ซึ่งในระยะแรกกิจการเป็นของคนต่างชาติ ต่อมาในปี พ.ศ.2482 สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้โอนอุตสาหกรรมบุหรี่ปริมาณดำเนินการให้เป็นระบบรัฐวิสาหกิจ จากนั้นเป็นต้นมาโรงงานยาสูบได้เจริญก้าวหน้าสามารถทำรายได้อย่างมากให้กับประเทศ

นักเภสัชวิทยาได้ทำการวิเคราะห์บุหรี่ พบว่า เมื่อจุดบุหรี่สูบเพียง 3 วินาที บริเวณการเผาไหม้จะมีอุณหภูมิสูงประมาณ 850-880 องศาเซลเซียส ซึ่งสามารถสลายสารเคมีกว่า 1,200 ชนิด ในควันบุหรี่ และ 120 ชนิดในใบยาสูบจนเกิดเป็นสารพิษต่อร่างกายสารพิษจากบุหรี่ที่สำคัญประกอบด้วย

1. ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ มีความไวต่อการจับกับฮีโมโกลบินในเม็ดเลือดแดงได้ดีกว่าออกซิเจนถึง 200 เท่า จึงเป็นสาเหตุทำให้เซลล์ต่างๆของร่างกายขาดออกซิเจนซึ่งส่งผลให้ผู้ที่เริ่มหัดสูบบุหรี่บางคนมีอาการตาข่าย มึนงง คล้ายคนเมาหรือ สำหรับนักกีฬาที่สูบบุหรี่จัดจะหายใจไม่ออกทันที หรือหอบเหนื่อยเร็วกว่านักกีฬาที่ไม่สูบบุหรี่เลย นอกจากนี้มารดาที่สูบบุหรี่ตั้งแต่ 20 มวนขึ้นไปต่อวันในระหว่างตั้งครรภ์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์จะเป็นตัวการสำคัญในการตัดจำนวนออกซิเจนที่ไปบำรุงเลี้ยงเด็กให้ลดน้อยลง และนิโคตินทำให้หลอดเลือดของทารกที่อยู่ในครรภ์มารดามีลักษณะตีบเล็กเข้า ซึ่งไปลดจำนวนเลือดที่ไปเลี้ยงทารกให้เจริญเติบโต ทำให้ทารกมีน้ำหนักตัวน้อยกว่าปกติถึง 6 ออนซ์ มีการแท้งบ่อยๆ หรือคลอดออกมาตาย และนอกจากนั้นทารกมักจะสูญเสียชีวิตในระยะเวลาหนึ่งเดือนภายหลังคลอดได้ง่ายอีกด้วย

2. สารประเภทน้ำมันดิน เป็นของเหลว เหนียวข้น สีน้ำตาลเข้ม มีกลิ่นเหมือนดินในน้ำมันดินมีสารเคมีอยู่ประมาณ 30 ชนิดที่ช่วยก่อให้เกิดโรคมะเร็งที่สำคัญ คือ บีตาแนฟทิลามีน (Betanaphthylamine) เมื่อผู้สูบบุหรี่อัดควันเข้าไปสู่ส่วนที่ลึกที่สุดของปอด น้ำมันดินซึ่งเป็นสารเหนียวข้นนี้จะไปเคลือบช่องทางเดินลมหายใจ ทำให้ ซีเลีย ซึ่งมีรูปร่างคล้ายเส้นขนละเอียดไม่สามารถทำหน้าที่โบกพัดฝุ่นละอองที่ติดเข้ามาได้ และยางเหนียวที่สะสมมากขึ้นจะทำให้เซลล์ตามผิวหนังของช่องทางนี้เปลี่ยนแปลงไป จำนวนเซลล์จะเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติจนกลายเป็นเซลล์มะเร็งซึ่งอาจแพร่ไปยังส่วนอื่นๆของร่างกายได้ นอกจากนี้ น้ำมันดินยังไปอุดหลอดลมเล็กๆ ทำให้เกิดโรคถุงลมโป่งพอง และมีโรคแทรกซ้อนต่างๆ เช่น โรคติดเชื้อ วัณโรค ตลอดจนมะเร็งปอด เป็นต้น

3. สารกัมมันตรังสี จากการตรวจปีศาจะนักสูบบุหรี่ที่สูบ 40 มวนต่อวัน พบว่ามีสารโพโลเนียม 210 ซึ่งมีรังสีแอลฟาอยู่มากกว่าคนที่ไม่สูบบุหรี่ถึง 6 เท่า สำหรับกัมมันตรังสีของสารนี้อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดมะเร็งก็ได้

4. นิโคติน เป็นสารแอลคาลอยด์(Alkaloid) มีลักษณะเป็นน้ำมันระเหยละลายน้ำได้ ไม่มีสี นิโคตินมีฤทธิ์เป็นด่าง กระจายต่อผิวหนังรวมทั้งเยื่อเมือกต่างๆ ถูกดูดซึมได้ดีทางระบบหายใจ ระบบทางเดินอาหารและทางเยื่อช่องปาก ผู้ที่รับประทานนิโคตินขนาดน้อยๆเข้าไปอาจมีอาการน้ำลายฟูมปาก คลื่นไส้ อาเจียน วิงเวียนหน้ามืด หัวใจเต้นช้าลง แต่ถ้าฉีดสารนี้จำนวน 60 มิลลิกรัมเข้าหลอดเลือด จะตายภายในเวลา 2-3 วินาที ขณะที่สูบบุหรี่ 1 มวนจะมีสารนิโคตินสูงถึง 120 มิลลิกรัม โดยเฉลี่ยการสูบบุหรี่ 1 มวนจะได้สารนิโคตินประมาณ 6-8 มิลลิกรัม ส่วนการสูบซิการ์นั้นจะได้ประมาณ 15-40 มิลลิกรัม สารนิโคตินเป็นตัวสำคัญที่ทำให้เกิดอาการเสพติดมากขึ้น จึงจัดว่าเป็นยาเสพติดอย่างแรง ซึ่งอาจจำแนกฤทธิ์ที่มีต่อร่างกายได้ดังนี้

4.1 ระบบหัวใจและหลอดเลือด นิโคติน มีฤทธิ์ต่อการกระตุ้นระบบประสาทอัตโนมัติทำให้กล้ามเนื้อของผนังหลอดเลือดหดตัว รูของหลอดเลือดตีบตันลง และแรงดัน

เลือดสูงขึ้นจากปกติประมาณ 10-20 มิลลิเมตรของปรอท หัวใจเต้นถี่เร็วกว่าปกติประมาณ 15-25 ครั้งต่อนาที ส่วนหลอดเลือดที่ตีบตามแขนขาจะมีอาการเจ็บปวดหรือชาตามอง มือและเท้า ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เนื้อตายได้ ถ้าหลอดเลือดโคโรนารีที่ไปเลี้ยงหัวใจตีบ จะทำให้เจ็บปวดตรงบริเวณหัวใจ กล้ามเนื้อหัวใจตายและมีอันตรายถึงชีวิตได้ นอกจากนี้ยังพบว่าโอกาสเป็นโรคหัวใจของผู้สูบบุหรี่จะมากขึ้น จามจำนวนบุหรี่ที่สูบต่อวันอีกด้วย

4.2 ระบบประสาทกลาง นิโคตินขนาดน้อยมีฤทธิ์กระตุ้น แต่ถ้ามีขนาดมากจะทำให้หายใจช้าและเกิดพิษเหมือนกับที่ร่างกายขาดออกซิเจน นอกจากนี้ศูนย์ประสาทบริเวณไขสันหลังจะถูกกระตุ้น ทำให้มือสั่น กระตุกอวัยวะรับความรู้สึกและการทรงตัวจะเสื่อมลงไปเมื่อเปรียบเทียบกับคนปกติ

4.3 ระบบหายใจ ในตอนแรกนิโคตินจะกระตุ้นศูนย์การหายใจ ต่อมาจะเป็นเหตุให้หายใจช้าลงจนถึงหยุดหายใจได้ กล้ามเนื้อบริเวณหน้าอกและบริเวณกะบังลม ซึ่งช่วยในการหายใจจะถูกกดด้วย ทำให้ผู้สูบบุหรี่จัดมีอาการแน่นหน้าอก และหายใจไม่สะดวก

4.4 ระบบทางเดินอาหาร นิโคตินจะกระตุ้นเยื่อและต่อมต่างๆ ให้หลั่งน้ำย่อยออกมาผิดปกติ ทำให้เกิดอาการคลื่นไส้ อาเจียน เหนื่อยอึดเสบ เบื่ออาหาร น้ำหนักลด และเป็นแผลที่กระเพาะอาหารได้ง่าย

4.5 ระบบสืบพันธุ์ จากการทดลองกับหนู โดยฉีดนิโคตินขนาด 0.05 มิลลิกรัมต่อ วันเป็นเวลานาน พบว่าหนูตัวผู้มีลูกอ้วนทะเล็กลีบลง การผลิตเชื้อเพศชายน้อย ส่วนหนูตัวเมียมีรังไข่เล็กลง การผลิตไข่ก็น้อยลงเช่นเดียวกัน สำหรับในหญิงมีครรภ์ที่สูบบุหรี่จัดและเป็นเวลานาน พบว่ามักมีอาการแท้งบุตรหรือทารกเสียชีวิตหลังคลอดหรือคลอดก่อนกำหนด ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการทางร่างกายและสติปัญญาของเด็กอย่างมาก

4.6 กล้ามเนื้อ การทดลองฉีดนิโคตินเข้ากล้ามเนื้อ พบว่า ทำให้กล้ามเนื้อสันกระดูก และเพิ่มขนาดมากขึ้นจะทำให้เป็นอัมพาต ตลอดจนกล้ามเนื้อการหายใจก็หยุดทำงานด้วย นิโคตินจะออกฤทธิ์ตรงรอยต่อระหว่างประสาทกับกล้ามเนื้อนั่นเอง ผู้เป็นนักกีฬาจึงไม่ควรสูบบุหรี่อย่างยิ่ง

4.7 วิตามินซี พบว่า จากการที่ร่างกายอาจใช้วิตามินซี ทำลายพิษของนิโคตินจึงทำให้ผู้สูบบุหรี่มีวิตามินซีในเลือดต่ำกว่าปกติ อย่างไรก็ตามสารนิโคตินจะถูกขับถ่ายออกมาทางไตเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งตรวจพบในปัสสาวะได้ภายในชั่วโมงครึ่งภายหลังจากการสูบบุหรี่ 1 มวน และพบได้นาน 15-24 ชั่วโมง

5. สารประเภทอื่นๆ เช่น สารอาร์เซนิกที่คั่งค้างอยู่ในใบยาสูบ ไกรเซอร์ลและโคเอที ลินไกลคอลล ซึ่งเป็นสารกันชื้นในบุหรี่ยาสูบ ไฮโดรไซยาไนด์ ไนโตรเจนไดออกไซด์ แร่ธาตุ และก๊าซ อื่นๆ เป็นต้น ตลอดจนความร้อนขณะที่เผาไหม้ล้วนแต่เป็นอันตรายต่อร่างกายทั้งสิ้น

มูลนิธิธรรมศาสตร์เพื่อการไม่สูบบุหรี่(2539:1-15) กล่าวในบุหรี่ยาสูบกับชีวิตว่า สารที่ทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย ซึ่งเป็นสารที่ประกอบในบุหรี่ยาสูบและควันบุหรี่ยาสูบ ได้แก่

1. นิโคติน (Nicotine) เป็นสารที่มีลักษณะคล้ายน้ำมัน ไม่มีสี ร้อยละ 95 ของนิโคตินจะไปจับอยู่ที่ปอด บางส่วนจับอยู่ที่ริมฝีปาก และบางส่วนถูกดูดซึมเข้ากระแสเลือด มีผลทำให้ความดันโลหิตสูง หัวใจเต้นเร็ว หลอดเลือดแดงหดตัวและเพิ่มไขมันในเลือด

2. ทาร์ (TAR) ประกอบด้วยสารหลายชนิด มีลักษณะเป็นละอองของเหลวเหนียวสีน้ำตาลคล้ายน้ำมันดิบ ร้อยละ 50 ของทาร์จะจับอยู่ที่ปอด ทำให้เกิดการระคายเคือง ซึ่งเป็นสาเหตุของการไอ การไอเรื้อรังนานๆจะทำให้ถุงลมขยายขึ้น ก่อให้เกิดโรคถุงลมโป่งพอง

3. คาร์บอนมอนอกไซด์ (Carbon Monoxide) เป็นก๊าซที่มีความเข้มข้นมากในควันบุหรี่ยาสูบ ซึ่งเกิดจากการเผาไหม้ของใบยาสูบ ก๊าซนี้จะไปทำลายคุณสมบัติในการนำออกซิเจนของเม็ดเลือดแดง ทำให้ร่างกายได้รับออกซิเจนน้อยลง ก่อให้เกิดอาการปวดศีรษะ คลื่นไส้ หน้ามืดเป็นลม และกล้ามเนื้อแขนขาไม่มีแรง

4. ไฮโดรเจนไซยาไนด์ (Hydrogen Cyanide) เป็นสารพิษทำลายเยื่อหลอดเลือดส่วนปลาย และผนังถุงลมทำให้เกิดโรคถุงลมโป่งพอง

5. แอมโมเนีย (Ammonia) เป็นสารที่มีฤทธิ์ระคายเคืองเนื้อเยื่อ ทำให้เสปตา จมูก มีอาการไอ เสมหะมาก ก่อให้เกิดหลอดลมอักเสบ

6. สารกัมมันตรังสีและแร่ธาตุต่างๆ ซึ่งเป็นสารตกค้างในใบยาสูบที่เกิดจากการปนเปื้อนมาแมลง สารเหล่านี้เป็นสารพิษที่ก่อให้เกิดโรคมะเร็งได้

ศาสตราจารย์แพทย์ศิริราชและสถาบันมะเร็งศิริราช(2531:2-6) กล่าวในอันตรายจากบุหรี่ยาสูบว่า การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการเกิดโรคร้ายที่เป็นอันตราย ทั้งต่อผู้สูบบุหรี่โดยตรง และผู้ที่ไม่สูบบุหรี่แต่ได้รับควันบุหรี่ยาสูบ อันตรายของบุหรี่ยาสูบต่อสุขภาพของผู้ที่สูบบุหรี่มีดังนี้

1. โรคมะเร็ง การสูบบุหรี่ก่อให้เกิดโรคมะเร็งที่อวัยวะของร่างกายได้หลายส่วน แต่ไม่ว่าจะเป็นที่อวัยวะใดก็ตาม ผู้ป่วยจะได้รับความเจ็บปวดทุกข์ทรมานทั้งสิ้น เนื่องจากไม่มียาหรือวิธีการใดๆที่จะรักษาให้โรคหายขาดได้ ร่างกายจะทรุดโทรมลงเรื่อยๆ ภูมิคุ้มกันของร่างกายต่ำลงและทำให้เสียชีวิตในที่สุด นอกจากโรคมะเร็งปอดแล้ว ยังพบว่าอัตราเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็งของอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายที่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่อีกหลายส่วน ได้แก่

มะเร็งกล่องเสียง มะเร็งริมฝีปาก มะเร็งหลอดอาหาร มะเร็งหลอดลม มะเร็งไต มะเร็งตับอ่อน และ มะเร็งกระเพาะปัสสาวะ

2. โรคหัวใจ การสูบบุหรี่มีอันตรายต่อหัวใจ เนื่องจากในควันบุหรี่มีสารพิษที่ทำให้ เกิดหลอดเลือดเกาะกันมากขึ้น เลือดจึงข้นและมีการแข็งตัว ซึ่งสภาวะที่เกิดขึ้นนี้ จะทำให้เลือดจับกัน เป็นก้อน และเมื่อก้อนนี้ไปเกาะอยู่ที่หลอดเลือดแดงบริเวณหัวใจ ทำให้เป็นอันตรายต่อหัวใจ คือ เกิดโรคหัวใจขาดเลือดและกล้ามเนื้อหัวใจตาย

3. โรคหลอดเลือด เนื่องจากสารพิษในบุหรี่จะทำให้ไขมันในเลือดสูงขึ้น เมื่อไขมันไป เกาะที่ผนังของหลอดเลือดจะทำให้หลอดเลือดตีบซึ่งเกิดได้กับหลอดเลือดทั่วร่างกาย ทำให้เกิด อันตรายคือ สมองขาดเลือด เส้นเลือดในสมองแตก โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ ปลายนิ้วมือและ นิ้วเท้าขาดเลือด ทำให้กล้ามเนื้อนิ้วมือและนิ้วเท้าตาย จนอาจต้องตัดทิ้ง

4. โรคระบบทางเดินหายใจ ในควันบุหรี่ มีสารประกอบที่เป็นพิษต่อร่างกาย คือ ทำให้ เกิดการระคายเคืองของเยื่อบุอวัยวะระบบทางเดินหายใจ หลอดลมอักเสบเรื้อรัง มีการติดเชื้อของ อวัยวะระบบทางเดินหายใจ โรคถุงลมโป่งพอง โรคอุดกั้นของทางเดินหายใจเรื้อรัง และมี อาการกำเริบของโรคหอบหืดและวัณโรค

5. โรคระบบทางเดินอาหาร การสูบบุหรี่เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดโรคระบบทางเดิน อาหาร ได้แก่ โรคกระเพาะอาหารอักเสบ โรคแผลในกระเพาะอาหาร โรคแผลในลำไส้เล็กและมี อาการกำเริบของโรคระบบทางเดินอาหาร เช่น แผลลึกขึ้นและตกเลือดในกระเพาะอาหาร

6. โรคฟันและเหงือก สารพิษในควันบุหรี่จะไปเกาะจับติดกับตัวฟัน เหงือกและเยื่อ ในช่องปาก ทำให้เกิดโรคฟันต่างๆ จนอาจต้องสูญเสียฟัน เกิดโรคมะเร็งเหงือกและโรคเยื่อใน ช่องปากอักเสบ

7. ผลต่อการตั้งครรภ์ อันตรายที่เกิดจากการสูบบุหรี่ขณะที่ตั้งครรภ์นั้นมีอันตรายทั้งต่อ มารดาและทารกในครรภ์ คือ อาจทำให้เกิดการแท้ง คลอดก่อนกำหนด ทารกน้ำหนักตัวน้อย ทารก เสียชีวิตขณะคลอด ตกเลือดระหว่างคลอดและหลังคลอด และมีการตั้งครรภ์นอกมดลูกได้

8. ผลต่อระบบสืบพันธุ์ การสูบบุหรี่มีผลทำให้สมรรถภาพทางเพศลดลง เนื่องจากเกิด การตีบของหลอดเลือดแดงที่ไปเลี้ยงอวัยวะเพศ

ส่วนอันตรายจากบุหรี่ต่อสุขภาพของผู้ที่ไม่สูบบุหรี่แต่ได้รับควันบุหรี่ หรือเรียกว่าการ สูบบุหรี่ทางอ้อม(Passive Smoking) เนื่องจากควันบุหรี่ในบรรยากาศจะเกิดจากควัน 2 กระแส คือ

1. ควันสายหลัก (Mainstream smoke) เป็นควันที่เกิดจากผู้ที่สูบบุหรี่เป่าหรือพ่นออกมา
2. ควันสายข้างเคียง หรือควันหลง (Sidestream smoke) เป็นควันที่เกิดจากบุหรี่ที่เผาไหม้ขณะที่ผู้สูบบุหรี่ถือหรือวางบุหรี่ไว้โดยไม่ได้สูบ ควันสายข้างเคียงนี้มีสารพิษสูงกว่าควันสาย

หลัก ดังนั้นการได้รับวันบุรี ไม่ว่าจะจากวันสายหลักหรือสายข้างเคียง โดยที่มิได้สูบบุหรี่ก็มีอันตรายเหมือนกับการสูบบุหรี่โดยตรง

2. สาเหตุของการสูบบุหรี่และพฤติกรรมกาสูบบุหรี่

สาเหตุของการสูบบุหรี่

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์(2522:9-19) ในการวิเคราะห์สาเหตุของการสูบบุหรี่ในทางพฤติกรรมศาสตร์ อาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่นำไปสู่สาเหตุของการสูบบุหรี่ซึ่งอาจเป็นเพียงปัจจัยเดียวหรือหลายปัจจัยที่เกิดขึ้นในบุคคลก็ได้และส่งผลให้บุคคลนั้นสูบบุหรี่ มีดังนี้

1.การเอาแบบอย่างตามกลุ่ม บุคคลมักจะมีกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) เสมอ ในแง่ความคิดความรู้สึกและการกระทำ ทั้งนี้เพราะบุคคลต้องการการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและต้องการการยอมรับจากกลุ่ม ดังนั้นเมื่อกลุ่มอ้างอิงสูบบุหรี่ บุคคลในกลุ่มนั้นย่อมมีแนวโน้มที่จะสูบบุหรี่ตามไปด้วย

2.การอยากลองทำ บุคคลโดยเฉพาะในวัยรุ่น ซึ่งมีความกระตือรือร้นอยากรู้ อยากลองอยากมีประสบการณ์ต่างๆ การสูบบุหรี่ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่กลุ่มวัยรุ่นสนใจและอยากที่จะทดลองสูบ ซึ่งจะมีผลต่อการสูบบุหรี่ในครั้งต่อไป

3.การเอาตามอย่างบุคคลอื่น ในสังคมทุกสังคมจะมีบุคคลแทบทุกประเภทสูบบุหรี่ ตั้งแต่สมาชิกในครอบครัว ครู พระภิกษุ แพทย์ ดารา และผู้นำกลุ่มต่างๆ ซึ่งจะเป็นแบบอย่างให้บุคคลเกิดการเลียนแบบโดยการสูบบุหรี่ตามบุคคลเหล่านั้น

4.กิจกรรมสังคม เมื่อมีการรวมกลุ่มทางสังคม นอกจากกิจกรรมต่างๆแล้ว การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่มักจะตามมาเสมอ ทำให้บุหรีมีไว้เพื่อการต้อนรับแขกในงานสังคมาต่างๆผู้ที่เข้าร่วมในกิจกรรมสังคมนั้นๆเกิดความรู้สึกว่าจะต้องดื่มและสูบบุหรี่เพื่อเข้าสังคม

5.ธรรมเนียม ในสังคมไทยบางแห่งจะให้บุหรีสำหรับการต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมเยียนหรือนำไปเป็นของฝากแก่ผู้ที่เขาเคารพนับถือ เพื่อเป็นการแสดงถึงน้ำใจไมตรีต่อกัน ทำให้ต้องมีการสูบบุหรี่เพื่อผูกมิตรหรือรักษาน้ำใจของผู้นำมามอบให้

6.ความต้องการหลีกเลี่ยงการต่อว่าหรือตำหนิติเตียน วัยรุ่นหรือผู้ชามักมีค่านิยมในการแสดงความเป็นชายหรือแสดงความเป็นผู้ใหญ่ให้สังคมได้รู้จักโดยการสูบบุหรี่ ถ้าสูบบุหรี่ไม่เป็นก็จะถูกต่อว่าหรือตำหนิติเตียน ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการตำหนิติเตียนดังกล่าวก็จะหัดสูบบุหรี่ให้เป็น

7.กลไกการปรับตัว บุคคลจำนวนมากใช้บุหรี่เป็นทางออกของความตึงเครียด เมื่อเกิดความกดดันมีปัญหา ความวุ่นวายไม่สบายใจ ไม่มีทางแสดงออกในทางอื่นก็หันไปลองบุหรี่ โดยคาดหวังว่าบุหรี่จะระงับอาการเหล่านั้นได้

8.การมีบุหรี่จำหน่ายโดยทั่วไป และการโฆษณาทางสื่อมวลชนต่างๆ เนื่องจากมีความสะดวกในการซื้อหาบุหรี่ ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง จึงมีส่วนส่งเสริมให้บุคคลสูบบุหรี่ ส่วนการโฆษณาบุหรี่ทางสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆนั้น บางอย่างกลับทำให้เป็นการจูงใจให้บุคคลอยากทดลองสูบบุหรี่

ธีระ ลิมศิลา(2530:8) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการสูบบุหรี่ในผู้ใหญ่ว่ามีสาเหตุมาจาก

1. เพื่อลดความเครียด นิโคตินจำนวนน้อยๆระยะแรกจะช่วยกระตุ้นสมอง แต่เมื่อสูบบุหรี่ไปนานๆนิโคตินจะถูกดูดซึมเข้าไปมากขึ้น ทำให้หิมนิ่งหรือปวดศีรษะได้ เนื่องจากสมองถูกกด
2. เพื่อเข้าสังคม เนื่องจากไม่ทราบจะเริ่มเรื่องพูดคุยอย่างไร เลยสูบบุหรี่ เพื่อแก้อาการขวยเขิน
3. จากผู้อื่นนำมาให้ เป็นที่น่าสนใจที่มีพระภิกษุเป็นจำนวนมากที่ติดบุหรี่และเป็นโรคร้ายต่างๆ เนื่องจากเริ่มด้วยลองสูบบุหรี่ เพราะชาวบ้านนำมาถวายจากนั้นก็ทำให้ติดบุหรี่ได้

สุพัฒน์ ธีรเวชเจริญชัย(2536:136-137) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการสูบบุหรี่ไว้ดังนี้

1. ค่านิยมทางสังคมซึ่งยอมรับการสูบบุหรี่ แม้แต่กฎหมายก็ยังให้การยอมรับ
2. ใช้บุหรี่เป็นเครื่องมือในการผูกมิตร เช่นเดียวกันกับกล้องสันติภาพ- กัลลุมเมต ของอินเดียแดง กรณีนี้มักใช้ร่วมกับการดื่มสุราในงานเลี้ยง
3. การเลียนแบบ เด็กๆมักเริ่มสูบบุหรี่โดยเลียนแบบจากกลุ่มเพื่อน บิดา มารดา ครู อาจารย์ และบุคคลสำคัญที่ตนยกย่อง นอกจากนี้เด็กวัยรุ่นยังถือว่าการสูบบุหรี่เป็นของดี เพราะจะทำให้ดูเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น หรือเพียงเพื่อแสดงการต่อต้านคำสั่งห้ามสูบบุหรี่ของผู้ใหญ่ได้
4. ความเคยชินทางอุปนิสัย มักเกิดขึ้นกับผู้ที่อยู่เฉยๆ เกือเงิน หรือไม่รู้ว่าจะทำอะไร ก็คว้าบุหรี่ขึ้นมาสูบบตามความเคยชิน พร้อมกับรู้สึกว่าคุณได้ทำความสำเร็จอย่างสำคัญแล้ว การปฏิบัติเช่นนี้เป็นประจำทำให้เกิดการสะสมนิโคตินในเลือดจนเกิดการชินชา และต้องสูบบุหรี่มากขึ้นเรื่อยๆ

5. การใช้ฤทธิ์ของนิโคตินเป็นยาแก้ลมอารมณ์ ผู้ที่สูบบุหรี่จนเป็นนิสัยจะสะสมนิโคตินในเลือดไว้ในระดับหนึ่ง ซึ่งต้องรักษาระดับนั้นอยู่เสมอ เนื่องจากนิโคตินมีฤทธิ์มันการแก้ลมอารมณ์ เมื่อนิโคตินลดลงเพราะการขับถ่ายหรือมีอารมณ์โกรธ หรืออื่นๆ จึงต้องสูบบุหรี่เพื่อให้นิโคตินอยู่ในระดับเดิมต่อไป จากการทดลองฉีดนิโคตินเข้าหลอดเลือดในอัตรา 1 มิลลิกรัม ต่อบุหรี่ 1 มวน พบว่า ทดแทนกันได้จึงอาจเรียกผู้ติดบุหรี่ว่า ผู้เสพติดนิโคติน (Nicotine Addict)

ณัฐพงศ์ พุดหาล้า(2540:33) ได้ศึกษาการประยุกต์โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ได้กล่าวถึงสาเหตุในการสูบบุหรี่ของเยาวชนว่ามีความเสี่ยงเนื่องจากองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1. สิ่งแวดล้อม เป็นระบบภาวะที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลเป็นอย่างยิ่ง ปัจจุบันสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของเยาวชนต้องหันไปพึ่งบุหรี่ เพื่อแก้ปัญหา อาทิเช่น ความยากจน การอาศัยอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ค่านิยมของสังคมที่ผิดๆ เป็นต้น

2. คน การที่บุคคลหันไปสูบบุหรี่ก็เพื่อสนองความต้องการของบุคคลนั้นๆเอง ไม่ว่าจะโดยทางร่างกายหรือจิตใจ เช่น ความอยากลอง อยากรู้ อยากเห็น

3. บุหรี่ เป็นยาเสพติดโดยตัวของมันเองมีฤทธิ์ที่ทำให้เกิดการเสพติดได้ง่าย ทั้งทางร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้บุหรี่ยังมีหลายรูปแบบ หลายยี่ห้อ สามารถหาซื้อได้ง่าย กรรมวิธีการสูบบุหรี่มีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยาก

ลักษณะเด็กวัยรุ่นที่มีโอกาสสูบบุหรี่ได้ง่าย

1. เด็กที่ชอบสังคม ชอบเลียนแบบ หรือเห็นเพื่อนเป็นเทวดาทำอะไรต้องทำตามกัน

2. เด็กที่มีสภาพจิตใจผิดปกติ เติบโตมาในครอบครัวที่ขาดความรัก ความอบอุ่น เช่น พ่อแม่หย่าร้างกัน พ่อแม่ไม่เอาใจใส่ ทำให้เด็กเกิดความวุ่นหัว หวาดกลัว มีปมด้อย จึงหันไปสูบบุหรี่เป็นเครื่องแก้ปัญหาทางใจ

3. เด็กที่มีภาวะทางสติปัญญาที่อ่อนกว่าปกติ ทำให้เรียนหนังสือไม่ดี หรือต้องออกจากโรงเรียน จะถูกกลุ่มเพื่อนใช้อุบายหลอกล่อ หรือบังคับให้สูบบุหรี่จนนำไปสู่การติดบุหรี่ต่อไป

พฤติกรรมการสูบบุหรี่

ทอมกินส์(Tomkins Silvan อังใน สุริย์ จันทรโมลี (2526:37-47) ได้กล่าวถึงพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักสูบบุหรี่ ไว้ว่า

1. พฤติกรรมการสูบบุหรี่เป็นนิสัยความเคยชิน (Habitual Smoking) นักสูบบุหรี่ประเภทนี้จะมึบบุหรี่ติดอยู่กับปากตลอดเวลา ถึงแม้ว่าจะไม่ได้จูดบุหรี่ก็จะคาบไว้ที่ปากเฉยๆ จะมีบุหรี่ยึดตัวหรือใกล้ตัวตลอดเวลา การสูบบุหรี่จะทำให้มีความรู้สึกสบายใจขึ้น มีความสุข บางคนอาจมีความรู้สึว่าการสูบบุหรี่ช่วยทำให้เกิดความภูมิใจขึ้น พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคลกลุ่มนี้จะเป็นไปแบบอัตโนมัติเป็นกิจวัตรประจำวัน

2. พฤติกรรมการสูบบุหรี่ที่มองโลกในแง่ดี (Positive Affect Smoking) แบบฉบับของนักสูบบุหรี่ประเภทนี้ ถือว่าการสูบบุหรี่เป็นการกระตุ้น ช่วยให้เกิดความพอใจ เกิดความสุข ความ

ตื่นตื่น เพื่อผ่อนคลายความเครียด เช่น การสูบบุหรี่หลังอาหารแต่ละมื้อ เด็กวัยรุ่นที่สูบบุหรี่ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่ามีคนเป็นผู้ใหญ่หรือสูบบุหรี่เพราะทำตามพ่อแม่ที่สูบบุหรี่ ทำตามบุคคลที่ตัวเองชอบ บุคคลกลุ่มนี้บางคนมีความสุขที่ได้สูบบุหรี่ มีความสุขที่ได้สัมผัสกับควันบุหรี่ที่พุ่งออกมาจากปาก และจมูก

3. พฤติกรรมการสูบบุหรี่ เนื่องจากมองโลกในแง่ลบ (Negative Affect Smoking) นักสูบบุหรี่ประเภทนี้ จะสูบบุหรี่เป็นบางครั้ง ไม่ต่อเนื่อง เช่น เมื่อมีความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ได้รับความกดดัน มีปัญหาเพื่อระงับอารมณ์หรือเมื่อมีเหตุการณ์หรืออยู่ในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งก็จะสูบบุหรี่ เช่น เมื่อรู้สึกตื่นเต้น หวาดกลัว มีความสุข ความเศร้า เงินอายุ เข้าสังคม อยู่คนเดียวหรือขณะขับรถ เป็นต้น

4. พฤติกรรมที่ขาดการสูบบุหรี่ไม่ได้ (Addictive Smoking) บุคคลกลุ่มนี้เป็นพวกติดบุหรี่ ถือว่าบุหรี่คือสิ่งจำเป็นจะขาดไม่ได้ ถ้าไม่ได้สูบบุหรี่ จะมีความรู้สึกไม่สบาย มีความผิดปกติทางร่างกาย การได้สูบบุหรี่จะทำให้สบายขึ้น มีความพอใจ ช่วยลดความรู้สึกกดดัน ช่วยให้บรรยากาศดีและมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

3. กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่

สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ และคณะ(2535:27-28) ได้กล่าวถึงการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะกรณีศึกษาในกรุงเทพมหานครว่า มาตรการทางด้านกฎหมายได้ดำเนินการเพื่อสนับสนุนการณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่และการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โดยการออกเป็นกฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ และมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับบุหรี่และสุขภาพในประเทศไทยได้เริ่มใช้มาตั้งแต่ พ.ศ.2517 โดยกรุงเทพมหานครได้ออกข้อบัญญัติห้ามสูบบุหรี่ในโรงพยาบาล โดยให้โรงพยาบาลนั้นแสดงเครื่องหมายหรือข้อความเพื่องดสูบบุหรี่ และให้ผู้ประกอบการขนส่งประจำทางติดตั้งเครื่องหมายหรือข้อความให้ผู้โดยสารงดสูบบุหรี่บนรถประจำทาง รวมทั้งการห้ามสูบบุหรี่บนรถประจำทางด้วย

นับตั้งแต่การใช้มาตรการทางด้านกฎหมายครั้งแรกในปี พ.ศ.2517 ดังกล่าวเป็นต้นมา ประเทศไทยก็ได้มีการดำเนินการในด้านกฎหมายอย่างต่อเนื่องอีกเลยถึง 12 ปี จนกระทั่งในปี พ.ศ.2529 จึงเริ่มมีการใช้มาตรการทางด้านกฎหมายขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แต่การใช้มาตรการทางด้านกฎหมายของประเทศไทย นับว่าเป็นไปอย่างช้าๆ และต้องประสบกับปัญหาอีกหลายประการ เช่น ความล่าช้าของกระบวนการในการพิจารณากฎหมาย การขาดเจ้าหน้าที่ที่จะบังคับใช้และการขาดความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดจากประชาชน

ปัจจุบันได้มีกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ยาสูบและสุขภาพออกมาบังคับใช้ 2 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535 ซึ่งพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่และการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ สาระสำคัญของกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ สรุปได้ดังนี้

พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535

จุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำต่างๆที่อุตสาหกรรมบุหรี่ยานำมาใช้เพื่อเพิ่มยอดขายนาย อาทิเช่น การโฆษณา และการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ ซึ่งจะมีผลให้เกิดการบริโภคยาสูบของประชาชนเพิ่มขึ้น

มีสาระสำคัญโดยสรุป คือ

1. ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่าย ขาย และเปลี่ยน หรือให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่ผู้มีอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ ฝ่าฝืนมีโทษจำคุก 1 เดือน ปรับไม่เกิน 2,000 บาท

2. ห้ามขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยใช้เครื่องขาย ฝ่าฝืนมีโทษจำคุก 1 เดือน ปรับไม่เกิน 2,000 บาท

3. ห้าม

3.1 ขายสินค้าหรือให้บริการโดยมีการแจก แลกให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือแลกเปลี่ยนกับผลิตภัณฑ์ยาสูบแล้วแต่กรณี

3.2 ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยแจกแลก ให้หรือแลกเปลี่ยนกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นประกอบ

3.3 ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือแก่ผู้นำหีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบมาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

ข้อ 3.1-3.3 ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท

4. ห้ามมิให้ผู้ใดแจกจ่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบในลักษณะเป็นตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแพร่หลายหรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้เสพผลิตภัณฑ์ยาสูบนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการให้ตามประเพณีนิยม ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท

5. ห้ามมิให้ผู้ใด โฆษณาผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบในสื่อสิ่งพิมพ์ ทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาได้ หรือใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบในการแสดง การแข่งขัน การให้บริการหรือประกอบกิจกรรมอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์ให้สาธารณชนเข้าใจว่าเป็นชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(ยกเว้นการถ่ายถอดสตรายการจากต่างประเทศ สิ่งพิมพ์ซึ่งจัดพิมพ์นอกราชอาณาจักร) ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 200,000 บาท

6. ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาสินค้าที่ใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ เป็นเครื่องหมายของสินค้านั้นในลักษณะที่อาจทำให้เข้าใจได้ว่าหมายถึงผลิตภัณฑ์ยาสูบ ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท

7. ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อขายหรือเพื่อแจกจ่ายเป็นการทั่วไปหรือโฆษณาสินค้าอื่นใดที่มีรูปลักษณะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งเลียนแบบผลิตภัณฑ์ยาสูบ ประเภทบุหรี่ยิกาเรตหรือบุหรี่ยิการ์ ตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบหรือหีบห่อผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท

8. ผลิตภัณฑ์ยาสูบที่จะขายได้ จะต้องมีส่วนประกอบตามมาตรฐานที่กำหนด ในกฎกระทรวง ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท

9. ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบต้องแสดงฉลากที่หีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบก่อนที่จะนำออกจากแหล่งผลิตหรือก่อนที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท

หมายเหตุ กฎหมายเริ่มประกาศใช้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ.2535 เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพิทักษ์สิทธิและสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ มิให้ตกอยู่ในภาวะของการรับสารพิษจากควันบุหรี่ของผู้อื่นโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ สำคัญโดยสรุป คือ

1. ให้สถานที่สาธารณะมีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โดย

1.1 จัดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะเป็นสูบบุหรี่ และเขตปลอดบุหรี่ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท

1.2 จัดให้เขตสูบบุหรี่มีสภาพ ลักษณะและมาตรฐานตามที่รัฐมนตรีกำหนด หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท

1.3 จัดให้มีเครื่องหมายในเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท

2. ห้ามมิให้ผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ ประกอบด้วย ความรู้สึก ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ โทษและพิษภัยที่เกิดจากการสูบบุหรี่

และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบุหรื เพื่อประเมินทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรืของนักศึกษามหาวิทยาลัย ศิลปากร

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับ

ทัศนคติ(Attitude)

ทัศนคติ(Attitude) เป็นนามธรรมและเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการแสดงด้านปฏิบัติ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากเป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะได้ตอบ (State of readiness) และแสดงให้เห็นถึงแนวทางของการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติไว้แตกต่างกันคือ

เทอร์สโตน(Thurstone, อ้างใน Collins 1970:71) ได้ให้คำจำกัดความของทัศนคติไว้ว่าเป็นความรู้สึกที่แรงกล้าของบุคคลในด้านบวกหรือลบ โดยจะมีผลในการยอมรับหรือไม่ยอมรับต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นสัญลักษณ์ บุคคล คำพูด ความคิด เป็นต้น

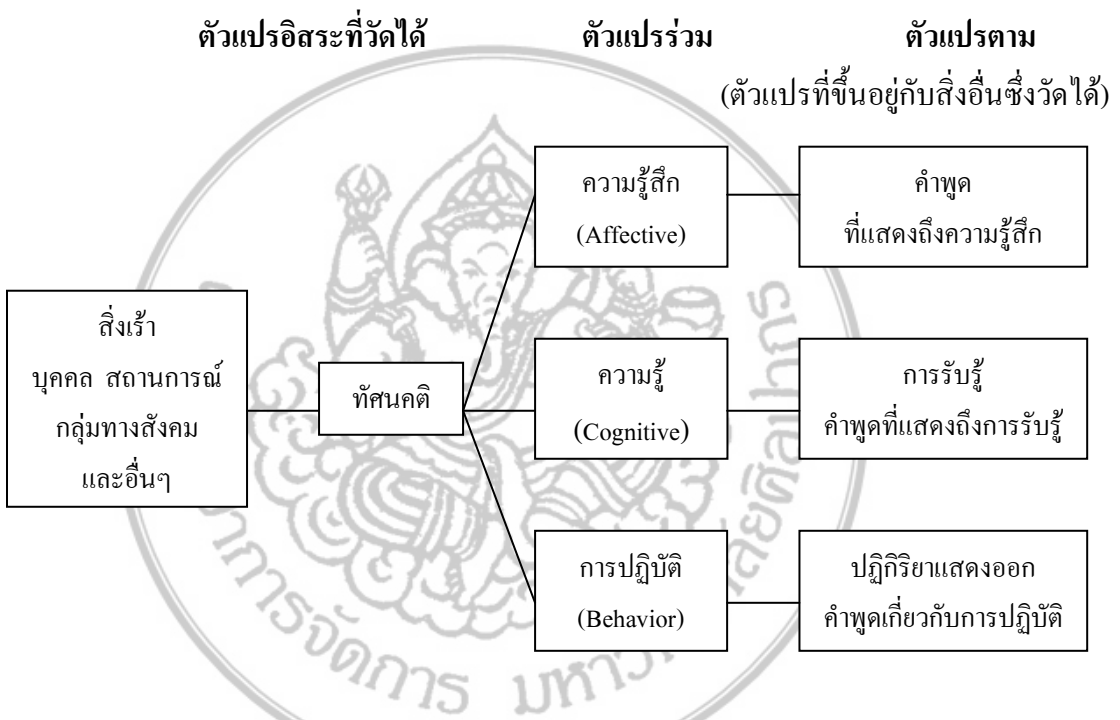
ประภาเพ็ญ สุวรรณ(2526:331) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นผลรวมของความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งนั้นในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

จากความหมายข้างต้น พอสรุปได้ว่า ทัศนคติ เป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะต่อสถานการณ์ภายนอก ลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ (ดังแผนภูมิที่ 2) ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) องค์ประกอบด้านนี้ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด เป็นการตอบสนองของบุคคลที่รับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับ

2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบด้านนี้เป็นลักษณะทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคล ซึ่งจะคล้อยตามความคิดของบุคคล คือถ้าบุคคลมีความคิดที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย ทัศนคติก็จะออกมาในด้านบวกต่อสิ่งนั้นเช่นกัน

3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (Behavioral Component) องค์ประกอบด้านนี้ เป็นความพร้อมที่จะกระทำ หรือมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ อันเป็นผลเนื่องมาจากความรู้ ความคิด ความรู้สึก ซึ่งจะออกมาในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ และเมื่อใดที่มีสิ่งเร้าหรือปัจจัย อื่นๆ ที่เหมาะสม จะทำให้บุคคลเกิดการปฏิบัติหรือมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง

แผนภูมิที่ 2 แสดงองค์ประกอบของทัศนคติ

ที่มา: ประภาเพ็ญ สุวรรณสุวรรณ, อ่างใน ชานินทร์ สุธีประเสริฐ, “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค จังหวัดสุพรรณบุรี.” (สุพรรณบุรี : ม.ป.ท., 2526), 5.

การวัดทัศนคติ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงความรู้สึก ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนจะวัดหรือศึกษาละเอียดเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการศึกษานั้นๆ วิธีการวัดทัศนคติไม่สามารถวัดได้โดยตรงแต่สามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือสำหรับวัด ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่จะแทนความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัด แล้วนำมาวิเคราะห์พิจารณาถึงทัศนคติของบุคคลนั้นๆ ดังวิธีต่อไปนี้

1. การวัดทัศนคติโดยใช้วิธี Equal-Appearing Interval โดย เฮอร์สโตน(Thurstone) เป็นวิธีการวัดโดยการสร้างข้อความซึ่งสามารถแทนความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัด โดยแต่

ละข้อความจะแยกไว้ในบัตรแต่ละใบ แล้วให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเลือกแสดงความคิดเห็นต่อข้อความแต่ละข้อความ เป็นระดับความรู้สึก 11 ระดับ เริ่มจากไม่เห็นด้วยจนถึงเห็นด้วย ค่าคะแนนทัศนคติที่ออกมาจะสามารถบอกได้ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่เห็นด้วย เป็นกลาง หรือไม่เห็นด้วย

2. การวัดทัศนคติโดยใช้วิธี Scalogram Analysis โดย กัตต์แมน(Guttman) เป็นวิธีการวัดโดยสร้างข้อความที่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการวัดทัศนคติแล้วให้กลุ่มบุคคลที่ต้องการศึกษาทัศนคติเลือกตอบคำถาม โดยถ้าเป็นข้อความที่เห็นด้วยให้ 1 คะแนน แต่ถ้าเป็นข้อความที่ไม่เห็นด้วย จะให้ 0 คะแนน เมื่อได้คำตอบครบแล้วก็นำมาวิเคราะห์ โดยการรวมคะแนนของแต่ละคนจากมากไปหาน้อยตามค่าคะแนน ทำให้เกิดเป็นรูปแบบการกระจายของคะแนนคำตอบ ซึ่งผู้ตอบที่มีความเห็นสอดคล้องกันจากมีผู้เห็นด้วยเหมือนกันมากที่สุด ไปสู่ผู้ที่ไม่เห็นด้วยเหมือนกันน้อยที่สุด เรียกรูปแบบนี้ว่า Triangle Pattern ซึ่งเป็นรูปแบบที่การวิเคราะห์ตามวิธี Scalogram Analysis คาดหวังว่าควรเกิดขึ้น

3. การวัดทัศนคติโดยใช้วิธี Semantic Differential โดย ออสกู๊ด(Charles E.Osgood) วิธีนี้เป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่างๆตามความคิดเห็นของกลุ่มที่ศึกษา โดยกำหนดสิ่งที่ต้องการให้กลุ่มบุคคลที่จะศึกษาประเมินค่าแล้วกำหนดคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม เพื่อให้บุคคลประเมินค่า โดยแบ่งออกเป็น 7 อันดับ จากน้อยไปมาก เมื่อบุคคลเลือกคำตอบแต่ละข้อจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการให้คะแนนตามอันดับต่างๆที่แต่ละคนเลือกแล้วนำคะแนนของข้อทั้งหมดมารวมกัน จะเป็นคะแนนรวมของหนึ่งคนในหนึ่งเรื่องหรือหนึ่งสิ่ง เมื่อได้คะแนนรวมของแต่ละคนแล้วก็รวมคะแนนของแต่ละองค์ประกอบของทั้งหมด แล้วนำคะแนนของแต่ละองค์ประกอบมาหาค่าเฉลี่ย จะสามารถเปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละองค์ประกอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

4. การวัดทัศนคติโดยใช้วิธีสังคมมิติ (Sociometry) โดย โมรีส์ (Moreas) เป็นวิธีวัดทัศนคติของบุคคลที่มีต่อบุคคลอื่นได้อย่างคร่าวๆ โดยการตั้งคำถาม แล้วให้บุคคลเลือกซึ่งบุคคลที่ตนเองต้องการตามคำถามนั้นๆ จากคำตอบของกลุ่มคนก็สามารถบอกได้ว่าบุคคลใดในกลุ่มเป็นบุคคลที่ถูกเลือกมากที่สุด ซึ่งจะบอกถึงความพร้อมที่จะปฏิบัติ และถ้าตามต่อถึงเหตุผลก็จะทำให้ทราบองค์ประกอบทั้งทางความรู้สึกและความรู้สึกด้วย

5. การวัดทัศนคติโดยใช้วิธี Summated Ratings หรือ Likert Method โดย ลิเคิร์ต (Rensis Likert) เป็นวิธีการวัดทัศนคติโดยการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อความหลายๆข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่ต้องการศึกษา มีข้อความทั้งในด้านบวกและด้านลบคละกันไป การตอบแบบสอบถามนี้มีข้อให้เลือก 5 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย

และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อผู้ตอบเลือกตอบมาแล้วก็นำมาให้คะแนนตามลักษณะของข้อความว่าเป็นด้านบวกหรือลบ ดังนี้

ข้อความที่เป็นด้านบวก(Positive Statement) การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน

ข้อความที่เป็นด้านลบ(Negative Statement) การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน

เมื่อให้คะแนนของแต่ละข้อความของแต่ละคนแล้ว ก็นำคะแนนมาคิดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เพื่อนำมาพิจารณาในการแปลความหมายว่ากลุ่มบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งที่ต้องการศึกษาอย่างไร

ซึ่งในการพิจารณาทัศนคติตามวิธีของลิเคิร์ตนี้ เหมาะสำหรับการพิจารณาทัศนคติของกลุ่มบุคคลมากกว่ารายบุคคล และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยก็ใช้วิธีการของลิเคิร์ต(Likert) เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อไม่การสูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ค่านิยม(Value)

ค่านิยมเปรียบเสมือนหางเสือเรือ ที่จะนำเรือไปในทิศทางต่างๆ และมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคคลอย่างมาก นอกจากนี้ยังเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะชี้บ่งว่าบุคคลจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรต่อตนเองและสังคม การเลือกการกระทำของแต่ละคนนั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมที่บุคคลนั้นยึดถือเป็นสำคัญ

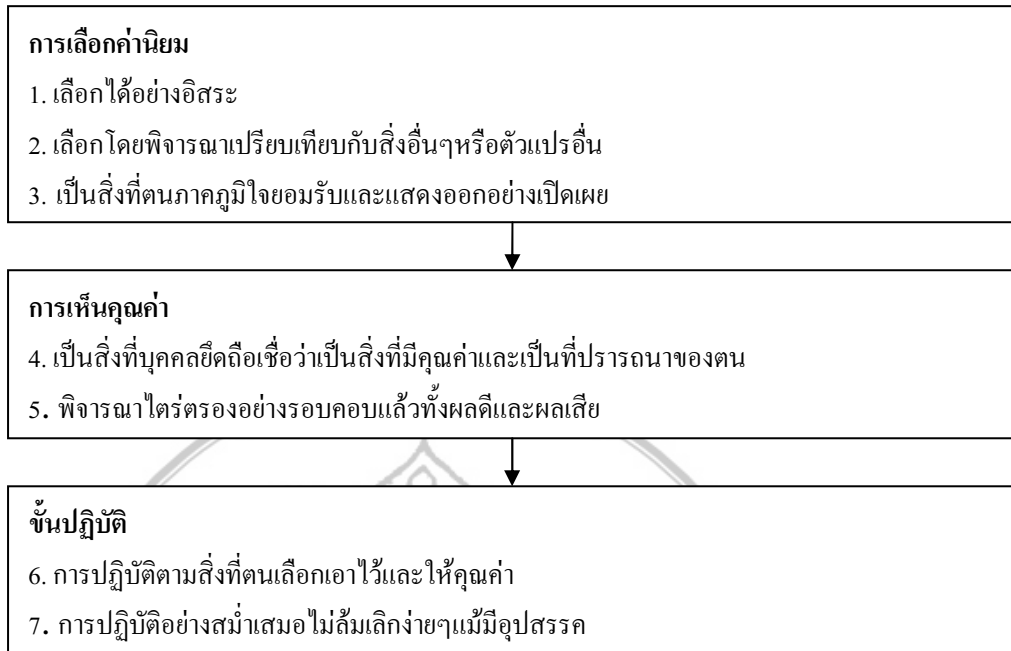
คิลแพทริก(Kilpatrick 1951, อ้างใน ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526:327) ให้ความหมายของค่านิยมว่า เป็นความต้องการที่บุคคลได้เลือกพิจารณาและประเมินค่าอย่างรอบคอบแล้วเพื่อนำมายึดถือเป็นคุณสมบัติประจำตัว

ประภาเพ็ญ สุวรรณ(2536:322-374) กล่าวว่า ค่านิยม เป็นผลรวมของความเชื่อกองทนของบุคคลที่แสดงว่า การประพฤติบางอย่างเป็นสิ่งที่ยังพอใจและเป็นที่ต้องการ ในขณะที่บางอย่างไม่เป็นที่พอใจและไม่เป็นที่ต้องการ ค่านิยมจะเป็นแกนกลางสำคัญที่จะทำให้บุคคลปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง บทบาทที่สำคัญของค่านิยมมี 2 ประการ คือ เป็นมาตรฐานที่จะนำทางหรือเป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติ และทำหน้าที่กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติ ค่านิยมทำหน้าที่เป็นทั้งมาตรฐานควบคุมและกำหนดเป้าหมายแนวทางของการปฏิบัติหรือพฤติกรรมของบุคคล และเป็นแกนกลางในการสร้างเสริมแรงจูงใจ ทักษะคติ ความสนใจ และความตั้งใจ ซึ่งนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมนั้นในที่สุด

พินัส หันนาคินทร์(2533:122) ได้ให้ความหมายของค่านิยมว่า ค่านิยม หมายถึง การยอมรับนับถือ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนมีอยู่ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ ความคิด อุดมคติ รวมทั้งการกระทำ ทั้งนี้ได้ทำการประเมินค่าจากทัศนะต่างๆ โดยถี่ถ้วนและรอบคอบแล้ว

ราธล์ อาร์มิน และซิมอน(Raths, Harmin and Simon. ม.ป.ป., อ้างใน ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2536 :326) ให้ความหมายของค่านิยมว่า ค่านิยมเป็นแนวทางนำไปสู่พฤติกรรมของบุคคล ค่านิยมในแต่ละสังคมแต่ละยุคสมัยแตกต่างกัน การคิดและการกระทำที่คนในสังคมหนึ่งในยุคสมัยหนึ่งเห็นว่าดี อาจเป็นการคิดการกระทำที่น่าอับอายขายหน้าหรือไม่พึงประสงค์ของคนในอีกสังคมหนึ่งในต่างยุคต่างสมัยก็ได้ ซึ่งทั้ง 2 คน ได้กำหนดขั้นตอนการเกิดค่านิยมไว้ดังนี้

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

แผนภูมิที่3 แสดงขั้นตอนการเกิดค่านิยม

ที่มา: Raths, Harmin and Simon, อ้างใน ประภาเพ็ญ สุวรรณ, “ค่านิยม”(กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2536), 329-330.

ในการพิจารณาว่าค่านิยมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นค่านิยมที่แท้จริงหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาว่ามีคุณสมบัติตามเกณฑ์ทั้ง 7 ประการหรือไม่ ถ้าขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งก็ไม่ถือว่าเป็นค่านิยมที่แท้จริง เกณฑ์การพิจารณาค่านิยมทั้ง 7 ประการนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นขั้นตอนของการเกิดค่านิยมเท่านั้นเอง(ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2536:329) จากความหมายของค่านิยมจะเห็นว่าค่านิยมเป็นตัวการที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมมนุษย์ บทบาทที่สำคัญของค่านิยมมีสองอย่าง คือ เป็นมาตรฐานที่จะนำทางหรือเป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติ และหน้าที่อีกประการหนึ่งคือ ทำหน้าที่กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติ พฤติกรรมสุภาพไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมใดๆก็ตาม ถ้าบุคคลให้ค่าต่อพฤติกรรมนั้นๆ สูงก็ย่อมเป็นแนวทางให้คนมีพฤติกรรมสุภาพที่ถูกต้อง อันนำมาซึ่งพฤติกรรมที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสังคมด้วย ในการสร้างค่านิยมนั้น จะต้องอาศัยกระบวนการของการใช้ความคิดและประสบการณ์ที่บุคคลได้รับในชีวิตประจำวันที่จะช่วยส่งเสริมกระบวนการใช้ความคิดซึ่งจะช่วยให้พัฒนาค่านิยมของบุคคล การมีประสบการณ์ในการคิดนี้ย่อมจะช่วยให้บุคคลมีค่านิยมที่ถูกต้องและเหมาะสม นักการศึกษาส่วนใหญ่สนับสนุนความคิดนี้และเชื่อว่าไม่ควรเน้นเนื้อหาด้านความรู้ของค่านิยม แต่ควรจะเน้น

เกี่ยวกับกระบวนการที่ทำให้เกิดค่านิยมมากกว่า ซึ่งจะช่วยให้บุคคลได้พัฒนาค่านิยมด้านอื่นๆ ได้ง่ายขึ้น

ในการศึกษาค่านิยมมีความแตกต่างจากการศึกษาทัศนคติเนื่องจากค่านิยมเป็นคุณลักษณะที่เราไม่สามารถบอกความมากน้อยของค่านิยมนั้นๆ ได้ แต่สามารถบอกความมากน้อยระหว่างค่านิยมหลายอย่างๆ ได้ วิธีการศึกษาค่านิยม ทำได้ 2 วิธี คือ

1. การศึกษาค่านิยมโดยใช้แบบสอบถาม

2. การศึกษาโดยไม่ใช้แบบสอบถาม เช่น การสังเกตพฤติกรรมโดยตรง การทดลองหรือการสัมภาษณ์ เป็นต้น

สำหรับการศึกษาค่านิยมโดยไม่ใช้แบบสอบถามไม่เป็นที่แพร่หลายนัก เพราะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและเวลาในการศึกษา ดังนั้นในการศึกษาค่านิยมครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำวิธีการศึกษาค่านิยมโดยใช้แบบสอบถาม โดยศึกษาจากเอกสารทางวิชาการทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ(2536:322-374) ซึ่งกล่าวถึงการศึกษาค่านิยมโดยใช้แบบสอบถามไว้ดังนี้

การศึกษาค่านิยมวิธีนี้ แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ เพื่อนำ 1.5"มาใช้ศึกษาค่านิยมตามวัตถุประสงค์ของผู้ศึกษา คือ

1. การศึกษาค่านิยมโดยการจัดลำดับความสำคัญ การศึกษาค่านิยมในลักษณะนี้ ผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าค่านิยมใดที่กลุ่มบุคคลนั้น ให้ค่าสูงกว่าค่านิยมอื่นๆ เป็นการเปรียบเทียบลำดับความสำคัญของค่านิยมที่ผู้ศึกษากำหนดให้หรือกล่าวได้ว่าเป็นการจัดลำดับค่านิยมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั่นเอง เครื่องมือที่ใช้ศึกษาค่านิยมโดยการจัดลำดับความสำคัญมี 2 แบบ ที่ขอนำมากล่าวในที่นี้ คือ

1.1 แบบศึกษาค่านิยมของอัลพอร์ทและคณะ บุคคลทั้งสองได้สร้างเครื่องมือเพื่อที่จะวัดค่านิยมหรือความสำคัญที่บุคคลให้ต่อสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

เศรษฐกิจ การเมือง

ความสามัคคี ศาสนา

วิธีการศึกษาคือให้บุคคลตอบแบบสอบถามโดยการใส่เครื่องหมายเลขเรียงลำดับจาก 1-6 ตามสิ่งที่บุคคลนั้น ให้ค่าต่อสิ่งนั้นจากสูงสุด คือ 1 และรองลงมาจนถึงต่ำสุดคือ 6

1.2 แบบศึกษาค่านิยมของโรคิต โรคิตได้สร้างเครื่องมือศึกษาค่านิยมโดยการให้บุคคลเรียงลำดับสิ่งที่ให้ค่าสูงสุดไปหาต่ำสุด เช่นเดียวกับวิธีของอัลพอร์ทและคณะ แต่โรคิต ได้แบ่งค่านิยมไว้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ และในแต่ละประเภทจะมีรายการหรือข้อความแสดงค่านิยมที่เขากำหนดขึ้นไว้ประเภทละ 18 รายการ

วิธีการศึกษาคือ ให้บุคคลตอบแบบสอบถามโดยการจัดลำดับค่านิยมในรายการทั้ง 36 รายการนี้ใหม่ตามความสำคัญที่มีต่อบุคคลนั้น เมื่อบุคคลได้เลือกจัดลำดับค่านิยมแล้ว ก็จะทราบได้ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีค่านิยมต่อ 36 รายการดังกล่าวแตกต่างกันอย่างไร

2. การศึกษาค่านิยมโดยการให้ผู้ตอบประเมินค่า (Rating) เป็นการศึกษาค่านิยมโดยผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์จะศึกษาค่านิยมในเรื่องใดแล้วก็สร้างค่านิยมย่อย ได้แก่ ข้อความซึ่งครอบคลุมค่านิยมที่ต้องการศึกษานั้น แล้วให้ผู้ตอบเลือกให้น้ำหนักของค่านิยมย่อยแต่ละข้อความที่เขาคิดว่ามีค่าสำหรับตนมากน้อยเพียงใดตามลำดับ 5 อันดับ คือ

น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1	2	3	4	5

การแปลความหมายของข้อมูลที่ได้นี้ โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อความที่ผู้ตอบเลือก โดยรวมคะแนนทั้งหมดแล้วหารด้วยจำนวนข้อความนั้นๆ ก็สามารถเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มบุคคลที่ต้องการศึกษาว่าให้ค่าต่อสิ่งใดมากที่สุด

โดยสรุป ค่านิยม เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะบ่งชี้ว่าบุคคลจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรต่อทั้งตัวเองและต่อสังคม การเลือกทำของแต่ละคนนั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมที่ยึดถือเป็นประการสำคัญ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยนำวิธีการให้ผู้ตอบประเมินค่า มาศึกษาค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ภายในกลุ่มเพื่อนและสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

การเห็นคุณค่าในตนเอง(Self-Esteem)

โรเซนเบิร์ก(Rosenberg, อ้างใน พิสมัย สุขอมรรัตน์ 2540:43) ได้ให้ความหมายของความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองว่าเป็นความรู้สึกยอมรับนับถือในตนเองและคิดว่าตนเองมีค่า

เอมเมอร์และคณะ(Emery, et al.1993:224-225) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่าเป็นการประเมินคุณค่าของตนเองของบุคคลในประสบการณ์ 3 ส่วนคือ ความรู้สึกมีคุณค่าของตน ต่อกลุ่มเพื่อน ต่อครอบครัว และต่อโรงเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาว่าตนเองมีคุณค่าต่อตนเอง ต่อกลุ่มเพื่อน และต่อสถาบันการศึกษามากน้อยเพียงใด

ทافت(Taft 1985:79, อ้างใน เสมอจันทร์ อดิเรก 2535:40) กล่าวถึง กระบวนการรับรู้ของบุคคลว่าตนเองมีคุณค่า มี 2 ขั้นตอน คือ

1. การประเมินเจตคติและสังคมที่มีต่อตนเอง กระบวนการนี้มีรากฐานมาจากแนวคิดการมองตนเองของคูเลย์(Cooley) ที่ว่า บุคคลสามารถรู้จักตนเองได้โดยอาศัย กระจกมองตน

(Looking-grass self)เป็นการรับรู้คุณค่าของตนเองที่มีรากฐานมาจากการประเมินและยอมรับของผู้อื่น เป็นความรู้สึกที่ได้รับจากภายนอกต่อคุณค่าของตน(Out-self-esteem) ซึ่งจะพบว่าบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ บิดา-มารดา นั่นเอง ในเด็กที่ได้รับการรักและความสนใจจากมารดา จะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ส่วนเด็กที่ไม่ได้รับการรักความสนใจจากมารดา เด็กจะรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าต่ำ

2. ความรู้สึกของบุคคลต่อความสามารถในการตอบสนองต่อสภาวะแวดล้อม และผลที่ตนได้รับ กระบวนการนี้เป็นความรู้สึกภายในต่อคุณค่าของตน(Inner-self-esteem) เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงของบุคคลในสังคม และผลกระทบของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อม นั่นคือความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองขึ้นอยู่กับกรกระทำ การควบคุมและอำนาจที่มี เช่น ถ้าสถานการณ์ในชีวิตของบุคคลดำเนินไปในด้านดี ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตนกระทำ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองก็จะเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลใดประสบเหตุการณ์ที่ทำให้ตนรู้สึกว่าตนเองหมดความสามารถ ไร้ประโยชน์ สูญเสียอำนาจ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองก็จะลดลง(Taylor 1982, อ้างใน เสมอจันทร์ อณะเทพ 2535:43)

พัฒนาการของความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น(รัตนา ดอกแก้ว 2539:55-56) สรุปได้ว่า ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองเป็นกระบวนการของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมและสังคมรอบๆตัว โดยมีจุดเริ่มต้นจากภายนอกครอบครัว กล่าวคือ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองเป็นสิ่งที่เริ่มพัฒนามาตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งเกิดขึ้นในเวลาไม่นานหลังจากคลอด เห็นได้จากรายงานวิจัยของหลายๆท่าน และนอกจากบิดา-มารดาจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อเด็กในระยะต้นแล้วยังมีความสำคัญต่อเนื่องไปกระทั่งเข้าสู่วัยรุ่นและวัยต่อไป ร่วมกับเพื่อนและผู้ใหญ่คนอื่นๆในสังคมที่มีการติดต่อเกี่ยวข้องกับตัวก็จะมีอิทธิพลต่อเด็กเพิ่มมากขึ้นและกลายเป็นบุคคลสำคัญในโอกาสต่อไป

กระบวนการพัฒนาการของความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยที่ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองจะเพิ่มขึ้นตามอายุ ซึ่งจะมีผลกระทบอย่างมากตั้งแต่ช่วงของวัยรุ่นถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น กล่าวคือ ในช่วงวัยรุ่นเป็นระยะที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองของมนุษย์จะมีความไม่แน่นอนมากที่สุด และมีการเปลี่ยนแปลงมากกว่าระยะใดๆเพราะเป็นระยะที่เด็กกำลังก้าวสู่วัยผู้ใหญ่และเป็นระยะที่บุคลิกภาพและเอกลักษณ์ของมนุษย์ก่อตัวขึ้นเป็นการถาวรในแต่ละบุคคล และจากการศึกษาลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์ โดยการสำรวจจากแต่ละช่วงอายุ พบว่า เด็กในช่วงของวัยรุ่นให้ความสำคัญต่อความต้องการมีคุณค่า(Esteem Need) สูงกว่าวัยอื่นๆ นอกจากนั้นในช่วงของวัยรุ่นถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากบุคคลต้องมีการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองหลายอย่าง เช่น การประกอบ

อาชีพในอนาคต การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของสังคมและการยอมรับของสังคม การมีลักษณะเป็นที่ดึงดูดใจเพศตรงข้าม ตลอดจนความสำเร็จในชีวิตสมรส และความสามารถในการแสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนได้รับ นอกจากนี้ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองจะเปลี่ยนแปลงไปตามวุฒิภาวะวัยวุฒิแล้ว สภาวะแวดล้อมยังเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตด้วย ก็ย่อมมีผลต่อความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองโดยนำวิธีของลิเคิ์ทมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งมีลักษณะการสร้างและการให้คะแนนเช่นเดียวกับการศึกษาทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ของนักศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชานินทร์ สุทธิประเสริฐ(2543:บทคัดย่อ) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 350 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งมีทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ และการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง มีค่านิยมต่อการสูบบุหรี่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่ชัดเจน กลุ่มตัวอย่างสูบบุหรี่ถึงร้อยละ 25.4 หรือ 1 ใน 4 ซึ่งนับว่าค่อนข้างสูง โดยปัจจัยทางด้านทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ ค่านิยมต่อการสูบบุหรี่ภายในกลุ่มเพื่อน การใช้เวลาว่างไปในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ จำนวนคนใกล้ชิดที่สูบบุหรี่ อายุ ชั้นที่ศึกษา และสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับ คะแนนเฉลี่ย รายได้เฉลี่ย ที่พักอาศัย การเห็นคุณค่าในตนเอง เวลาเรียนและการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุหรี่ไม่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง

ภาวิณี วิสมล(2538: บทคัดย่อ) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการสูบบุหรี่ และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง จำนวน 162 คน พบว่าการสูบบุหรี่ของสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีขนาดของความสัมพันธ์ระดับปานกลางค่อนข้างต่ำเล็กน้อย

ธิตี รัตนโชติ(2539: 134-140) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิงศึกษาเฉพาะนักเรียนหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 433 คน พบว่าความยึดมั่นผูกพันต่อกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความเชื่อถือในบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้าน

ทัศนคติของวัยรุ่นหญิงต่อการสูบบุหรี่ของผู้หญิงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์ และวรนุช แหยมแสง (2539:23-59) ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่จากปัจจัยอันเนื่องมาจากสาเหตุภายในและสาเหตุภายนอกของผู้ที่อยู่ในวัยเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ (อายุ 13-24 ปี) จำนวน 600 คน ทั้งที่อยู่ในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียน และตลาดแรงงาน จากการศึกษาพบว่า ปริมาณการสูบบุหรี่ของผู้ปกครอง จำนวนพื้นที่สูบบุหรี่ และจำนวนคนในละแวกบ้านที่สูบบุหรี่ที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่า จำนวนคนในละแวกบ้านที่สูบบุหรี่สามารถทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคลในระบบโรงเรียนได้ร้อยละ 36 โดยทำนายร่วมกับเจตคติต่อการสูบบุหรี่ และความรู้ความเข้าใจต่อการสูบบุหรี่

ชูชัย สุภวงษ์, สุภกร บัวสาย และจิตสิริ ธนภัทร(2540:33-35) ศึกษาวิวัฒนาการการควบคุมการบริโภคยาสูบในประเทศไทย โดยศึกษาจากเอกสาร ร่วมกับการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง 15 ท่าน และจัดเวทีระดมความคิดเห็นจากนักวิชาการ นักบริหาร และผู้ปฏิบัติอีก 2 ครั้ง พบว่า การที่ราคาบุหรี่แพงขึ้นประมาณซองละ 2-5 บาท จากการขึ้นอัตราภาษี จะกระทบต่อกลุ่มผู้บริโภคที่อ่อนไหวต่อราคา ได้แก่ กลุ่มเยาวชน โดยกระทรวงสาธารณสุขประมาณการว่า จะมีผลให้เยาวชน (อายุต่ำกว่า 25 ปี) ที่สูบบุหรี่หรือกำลังลองสูบบุหรี่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้จำนวน 200,000 บาท พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาการควบคุมการบริโภคยาสูบ ทั้งนี้เพราะเมื่อ พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบฉบับนี้ออกมาบังคับใช้ ทำให้การควบคุมการบริโภคยาสูบมีเครื่องมือที่สำคัญในการห้ามโฆษณาบุหรี่ทุกชนิด ทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งห้ามส่งเสริมการขายทุกรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีโฆษณาที่แฝงมาในรูปแบบต่างๆ ออกมาเป็นระยะๆนอกจากนี้การโฆษณาบางอย่างที่กฎหมายควบคุมไม่ถึง เช่น การโฆษณาบุหรี่ในนิตยสารจากต่างประเทศ การโฆษณาผ่านการแข่งขันกีฬา(ที่ไม่ได้ถ่ายทอดสด) ผ่านทางเคเบิลทีวี ก็น่าจะมีปริมาณมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ต้องการการเฝ้าระวังติดตามอย่างต่อเนื่อง

ชูชัย สุภวงษ์, สุภกร บัวสาย และนวลอนันต์ ดันติเกตุ(2540:15) ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนไทยทั่วประเทศ จำนวน 5,598 คน พบว่า การมีรายได้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้เยาวชนไทยสูบบุหรี่ โดยเยาวชนที่มีรายได้ต่ำสูบบุหรี่ในอัตราเพียงร้อยละ 4.9 ในขณะที่ผู้มีรายได้สูงสูบบุหรี่จำนวนถึงร้อยละ 14.2 และยังพบว่ายิ่งเยาวชนมีรายได้หรือฐานะดีเท่าไร อัตราการลองสูบบุหรี่ของเยาวชนก็จะยิ่งมากขึ้น เยาวชนชายที่มีผลการเรียนดี มีอัตราการสูบบุหรี่เพียงร้อยละ 2.1 ขณะที่กลุ่มที่มีการเรียนไม่ดี มีอัตราการสูบบุหรี่ถึงร้อยละ 21.2 ในกลุ่มเยาวชนหญิงก็เช่นเดียวกันโดยพบว่า เยาวชนหญิงมีผลการเรียนดี มีอัตราการสูบบุหรี่เพียงร้อยละ 0.3

ในขณะที่กลุ่มที่มีการเรียนไม่ดีมีอัตราการสูบบุหรี่ถึงร้อยละ 4.6 ผลของฉลากคำเตือนบนซองบุหรี่ มีผลในการป้องกันไม่ให้เยาวชนที่ไม่สูบบุหรี่มาลองสูบบุหรี่และมีผลให้เยาวชนที่สูบบุหรี่รู้สึกยับยั้งชั่งใจมากขึ้น สำหรับกฎหมายห้ามขายบุหรี่ให้เยาวชนที่อายุต่ำกว่า 18 ปีนั้น ไม่มีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติเท่าที่ควร บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของเยาวชนมากที่สุด คือ เพื่อนสนิท โดยส่วนใหญ่แล้วการสูบบุหรี่ในครั้งแรกจะเกิดจากการชักนำของเพื่อนและหัดสูบครั้งแรกที่บ้าน เพื่อน และผู้ที่สูบบุหรี่มักมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมโดย พบว่าร้อยละ 52 ของเยาวชนชายที่สูบบุหรี่มีเพื่อนที่เคยลองเสพยาเสพติดมาก่อน ขณะที่เยาวชนชายที่ไม่สูบบุหรี่เพียงร้อยละ 19 เท่านั้นที่มีเพื่อนที่เคยลองเสพยาเสพติด และร้อยละ 60 ของเยาวชนหญิงที่สูบบุหรี่มีเพื่อนสนิทที่ดื่มเหล้าเป็นประจำ และเพียงร้อยละ 11 ของเยาวชนหญิงที่ไม่สูบบุหรี่มีเพื่อนสนิทที่ดื่มเหล้าเป็นประจำ การที่สมาชิกในครอบครัวสูบบุหรี่หรือสนับสนุนให้สูบบุหรี่จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสติดบุหรี่สูง โดยพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ของบิดาสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ทั้งบุตรชายและบุตรหญิง ส่วนพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ของมารดาจะมีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการสูบบุหรี่ของเยาวชนมากที่สุด คือ เพื่อนสนิท

สุพัชชา กิ่งแก้วก้านทอง(2540: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของผู้หญิงในชุมชนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 653 ราย พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของผู้หญิงในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสามารถทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของผู้หญิงในชุมชนได้ถึงร้อยละ 91.37 โดยทำนายร่วมกับอายุ อายุที่สูบบุหรี่ครั้งแรก สถานะและเหตุการณ์ที่เอื้อต่อการสูบบุหรี่ และจำนวนบุหรี่ที่สูบต่อวัน

จุฑารัตน์ ไต้เมฆ(2541: บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่และความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535 ของนักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จำนวน 400 คน พบว่า นักศึกษาที่มีความแตกต่างของลักษณะทางประชากรด้านการสูบบุหรี่ของบุคคลใกล้ชิด หลักสูตรที่เรียน แหล่งของรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ยุวลักษณ์ ชันอาสา(2541:116-122) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบและไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในมัธยมศึกษาตอนปลายและประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย 1,360 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดต่ำกว่า 2.00 จะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากที่สุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 1,500-3,000 บาท กลุ่มที่ได้รับค่าใช้จ่ายสูงจะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากที่สุด และกลุ่มที่พอกับเพื่อนหรืออยู่หอพักจะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากที่สุด รองลงมา คือ อยู่กับผู้ปกครอง

สำหรับกลุ่มที่มีเพื่อนสนิทที่สูบบุหรี่จะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่สูงกว่ากลุ่มที่เพื่อนสนิทไม่สูบบุหรี่ เมื่อวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเชื่ออำนาจภายในตน ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ทักษะคิดต่อการสูบบุหรี่ พบว่า กลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่มีการเห็นคุณค่าในตนเอง ความเชื่ออำนาจภายในตน ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ทักษะคิดต่อการสูบบุหรี่ สูงและถูกต้องกว่ากลุ่มที่สูบบุหรี่ นักศึกษามีพฤติกรรมไม่สูบบุหรี่มากกว่าสูบบุหรี่ โดยอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ทักษะคิดต่อการสูบบุหรี่ ความเชื่ออำนาจภายในตนเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ(รายได้) ความเชื่ออำนาจภายในตนเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และความพึงพอใจของผลิตภัณฑ์บุหรี่ สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตุ๊กเกอร์ (Tuker.1985:127) ศึกษาปัจจัยด้านร่างกายและด้านสังคมจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเพศชาย พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรม การสูบบุหรี่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลต่างๆ มากำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ดังมีรายละเอียดตามกรอบแนวคิดในการวิจัยในบทที่ 1

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา ทักษะคิด ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยา
เขตสารสนเทศเพชรบุรี เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ในระดับปริญญาตรี
โดยแยกออกเป็นวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จำนวน 10,994 คน และวิทยาเขตสารสนเทศ
เพชรบุรี จำนวน 4,957 คน ซึ่งรวมเป็นจำนวนนักศึกษาที่จะนำมาหากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 15,951
คน (สถิตินักศึกษา, 2551) ผู้วิจัยคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane,
1973) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5%

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ

- n = จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
N = จำนวนทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ของการสุ่มตัวอย่าง
(กรณีศึกษาวิจัยครั้งนี้ E = 0.05)

$$\begin{aligned} \text{จะได้ } n &= \frac{15,951}{1 + [15,951 \times (0.05)^2]} \\ &= 390.2 \end{aligned}$$

ฉะนั้น ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดโดยประมาณเท่ากับ 390 ตัวอย่าง และ เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีความถูกต้อง แม่นยำขึ้นและป้องกันความคลาดเคลื่อน ผู้วิจัยจึงทำการเก็บ ข้อมูลเพิ่มจาก 390 ตัวอย่าง เป็น 400 ตัวอย่าง

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ตอบจากการศึกษาครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาแบ่งเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{คณะอักษรศาสตร์} &= \frac{2,523 \times 100}{15,951} \\ &= 15.81 \% \text{ คิดเป็นจำนวน 64 คน} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{คณะศึกษาศาสตร์} &= \frac{1,264 \times 100}{15,951} \\ &= 7.92 \% \text{ คิดเป็นจำนวน 31 คน} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{คณะวิทยาศาสตร์} &= \frac{2,408 \times 100}{15,951} \\ &= 15.10 \% \text{ คิดเป็นจำนวน 61 คน} \end{aligned}$$

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

$$\begin{aligned} \text{คณะเภสัชศาสตร์} &= \frac{943 \times 100}{15,951} \\ &= 5.91 \% \text{ คิดเป็นจำนวน 24 คน} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &= 5.91 \% \text{ คิดเป็นจำนวน 24 คน} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี} &= \frac{3,856 \times 100}{15,951} \\ \text{อุตสาหกรรม} &= 24.17 \% \text{ คิดเป็นจำนวน 97 คน} \end{aligned}$$

$$= 24.17 \% \text{ คิดเป็นจำนวน 97 คน}$$

$$\text{คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร} = \frac{1,005 \times 100}{15,951}$$

$$= 6.30 \% \text{ คิดเป็นจำนวน } 25 \text{ คน}$$

$$\text{คณะวิทยาการจัดการ} = \frac{2,808 \times 100}{15,951}$$

$$= 17.60 \% \text{ คิดเป็นจำนวน } 71 \text{ คน}$$

$$\text{คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร} = \frac{1,144 \times 100}{15,951}$$

$$= 7.17 \% \text{ คิดเป็นจำนวน } 29 \text{ คน}$$

ดังจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มยังคงมีจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงปรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย โดยจะปรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างดังนี้

คณะเกษตรศาสตร์ จากเดิมจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 24 คน ปรับเป็น 30 คน

คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร จากเดิมจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 25 คน ปรับเป็น 30 คน

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จากเดิมจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 29 คน ปรับเป็น 30 คน

เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงทำการเก็บข้อมูลเพิ่มจาก 400 ตัวอย่าง เป็นตัวอย่างรวมทั้งหมดเท่ากับ 420 คน

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ โดยผู้วิจัยจะทำการแจกแบบสอบถามแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีที่สะดวกจะให้ข้อมูล

ซึ่งแบบสอบถามจะประกอบด้วยคำถามปลายปิด แบ่งเป็น 6 ส่วน ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในปัจจุบัน ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปขณะปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นการศึกษาถึงข้อมูลการเรียนและข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ เพศ คณะวิชา ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานที่พักอาศัยขณะศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดจำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 ทรรศนะที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ สอบถามความรู้สึก ความคิดเห็น ความชอบหรือไม่ชอบของนักศึกษาเกี่ยวกับโทษและพิษภัยที่เกิดจากการสูบบุหรี่ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบุหรี่ มีลักษณะคำถามแบบปรนัย ตามแบบวัดของ Renis Likert เป็นการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) มี 5 ระดับตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียว จำนวน 17 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามที่มีความหมายทางบวก จะให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ข้อที่มีความหมายทางบวก จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 12และ14-17

ข้อคำถามที่มีความหมายทางลบ จะให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

ข้อที่มีความหมายทางลบ จำนวน 12 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1-11และ13

เมื่อให้คะแนนแล้วผู้วิจัยจะรวบรวมคะแนนที่ได้เป็นคะแนนรวม แล้วจึงดูผลการประเมินทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปล โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ โดยถืออัตราผล และความหมายของค่าเฉลี่ย สามารถแบ่งระดับทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

คะแนนระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง นักศึกษามีทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่ในทางบวกอย่างยิ่ง

คะแนนระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง นักศึกษามีทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่ในทางบวก

คะแนนระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง นักศึกษามีทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่เป็นกลาง

คะแนนระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง นักศึกษามีทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่ในทางลบ

คะแนนระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง นักศึกษามีทัศนคติต่อการไม่สูบบุหรี่ในทางลบอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3 ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม สอบถามการให้ความคิดเห็นความรู้สึกสนับสนุนและส่งเสริม หรือไม่สนับสนุนและไม่ส่งเสริมการสูบบุหรี่ในกลุ่มเพื่อนและสังคม มีลักษณะคำถามปรนัย มีแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) มี 5 ระดับตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียว จำนวน 15 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามที่มีความหมายทางบวก จะให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อที่มีความหมายทางบวก จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5,7,8,11,12,13และ15

ข้อคำถามที่มีความหมายทางลบ จะให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน

น้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

ข้อที่มีความหมายทางลบ จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1-4,6,9,10 และ 14

เมื่อให้คะแนนแล้วผู้วิจัยจะรวบรวมคะแนนที่ได้เป็นคะแนนรวม แล้วจึงดูผลการประเมินค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปล โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ โดยถืออัตราผล และความหมายของค่าเฉลี่ย สามารถแบ่งระดับค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ภายในกลุ่มสังคม ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

คะแนนระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง นักศึกษามีค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ที่
ถูกต้องที่สุด

คะแนนระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง นักศึกษามีค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ที่
ถูกต้อง

คะแนนระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง นักศึกษามีค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ที่
ไม่ชัดเจน

คะแนนระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง นักศึกษามีค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ที่
ไม่ถูกต้อง

คะแนนระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง นักศึกษามีค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ที่
ไม่ถูกต้องที่สุด

ส่วนที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเอง สอบถามความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อตนเอง มีลักษณะคำถามแบบปรนัย ตามแบบวัดของ Renis Likert เป็นการวัดแบบมาตราส่วน(Rating scale) มี 5 ระดับตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียว จำนวน 15 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ ในส่วนที่ 2 ข้อที่มีความหมายทางบวก จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 2-7,10,13 และ 14 ข้อที่มีความหมายในทางลบ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1,8,9,11,12 และ 15

เมื่อให้คะแนนแล้วผู้วิจัยจะรวบรวมคะแนนที่ได้เป็นคะแนนรวม แล้วจึงดูผลการประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปล โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ โดยถืออัตราผล และความหมายของค่าเฉลี่ย สามารถแบ่งระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

คะแนนระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง นักศึกษาเห็นคุณค่าในตนเองระดับ
สูงที่สุด

คะแนนระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง นักศึกษาเห็นคุณค่าในตนเองระดับ
สูง

คะแนนระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง นักศึกษาเห็นคุณค่าในตนเองระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง นักศึกษาเห็นคุณค่าในตนเองระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง นักศึกษาเห็นคุณค่าในตนเองระดับต่ำที่สุด

ส่วนที่ 5 ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียนและการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่
 สอบถามเกี่ยวกับเวลาเรียน มีลักษณะคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ สำหรับการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่นักศึกษาชอบไปเมื่อว่างจากการเรียน มีลักษณะคำถามแบบวัดความถี่ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 12 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวกทุกข้อ มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ประจำ	ให้	4	คะแนน
บ่อยๆ	ให้	3	คะแนน
นานๆครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคย	ให้	1	คะแนน

เมื่อให้คะแนนแล้วผู้วิจัยจะรวบรวมคะแนนที่ได้เป็นคะแนนรวม แล้วจึงดูผลการประเมินปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียนและการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปล โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ โดยถืออัตราผล และความหมายของค่าเฉลี่ย สามารถแบ่งระดับการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

คะแนนระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง นักศึกษาใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่มากที่สุด

คะแนนระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง นักศึกษาใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่มาก

คะแนนระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง นักศึกษาใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ปานกลาง

คะแนนระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง นักศึกษาใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่น้อย

คะแนนระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง นักศึกษาใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่น้อยที่สุด

ส่วนที่ 6 การสุบหุหรีของนักศีกษา สอบถามการสุบหุหรีของนักศีกษา จำนวน 1 ข้อ มีลักษณะเป็นคำถามแบบปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศีกษาจะแบ่งข้อมูลเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้วิจัยออกแบบแนวคำถามเพื่อนำไปแจกกลุ่มตัวอย่างนักศีกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี โดยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากวิทยาเขตต่างๆ ทั้ง 2 วิทยาเขต ดังนี้ วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยจะใช้วิธีการสุ่มเลือกผู้ตอบแบบสอบถามโดยวิธีการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบโควต้า นั่นคือจะกำหนดคุณสมบัติบางประการของหน่วยตัวอย่างขึ้นมา ในที่นี้ คือ คณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศีกษา เป็นการสุ่มเพื่อให้ได้ความคิดเห็นจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร บทความ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต ซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ เช่น สถาบันวิจัยแห่งชาติ และห้องสมุดของมหาวิทยาลัยต่างๆ

3. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ผู้ศีกษาทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤศจิกายนพ.ศ.2551 โดยมีระยะเวลา การดำเนินงาน ดังนี้ เดือนสิงหาคม ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2551 เก็บข้อมูลเอกสารจากแหล่งต่างๆ วันที่ 10-30 พฤศจิกายน 2551 เก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่ภาคสนาม และวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ถึง 22 มกราคม พ.ศ. 2552 เก็บข้อมูลครั้งสุดท้าย วิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อมูล สรุปผลการศีกษา และเก็บรายละเอียดต่างๆให้ครบถ้วน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสอบถามมารวบรวม แยกประเภทข้อมูลตามหมวดหมู่ ต่อจากนั้นจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามกรอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทำการสรุปผลการวิจัย ตลอดจนเสนอข้อเสนอนี้ จากนั้นจึงทำการรวบรวม และจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อรายงานผลการศึกษา ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่

1.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา นำมาแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ บางตัวแปรนำเสนอค่าสถิติเพิ่มเติม ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ในรูปบรรยายประกอบตาราง

1.2 ข้อมูลทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ การสูบบุหรี่ของนักศึกษา นำเสนอด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ บางตัวแปรนำเสนอค่าสถิติเพิ่มเติม ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ในรูปบรรยายประกอบตาราง

2. สถิติเชิงวิเคราะห์ (Analytical Statistics) ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละปัจจัยกับการไม่สูบบุหรี่ ด้วยการทดสอบไคสแควร์(X^2) ด้วยสูตร

$$X^2 = \frac{\sum (O-E)^2}{E}$$

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

เมื่อ O = ความถี่ที่เก็บรวบรวมได้

E = ความถี่ที่คาดหวัง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาทัศนคติ ค่านิยม การเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 11.5 for WINDOWS ช่วยในการประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปในปัจจุบัน
2. ทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่
3. ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม
4. การเห็นคุณค่าในตนเอง
5. ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน
6. การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่
7. การสูบบุหรี่ของนักศึกษา
8. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
รวม	420	100.0
เพศ		
ชาย	197	46.9
หญิง	223	53.1
อายุ		
ไม่เกิน 18 ปี	21	5.0
19 ปี	93	22.1
20 ปี	132	31.4
21 ปี	108	25.7
22 ปี ขึ้นไป	66	15.7
คณะวิชา		
คณะอักษรศาสตร์	62	14.8
คณะศึกษาศาสตร์	31	7.4
คณะวิทยาศาสตร์	61	14.5
คณะเกษตรศาสตร์	30	7.1
คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	105	25.0
คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร	30	7.1
คณะวิทยาการจัดการ	71	16.9
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	30	7.1
ผลการเรียนเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 2.00	15	3.6
2.01 - 2.50	133	31.7
2.51 - 3.00	151	36.0
3.01 - 3.50	98	23.3
3.51 - 4.00	23	5.5

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2,000	16	3.8
2,001 - 4,000	171	40.7
4,001 - 6,000	172	41.0
มากกว่า 6,000	61	14.5
สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา		
บ้านบิดา - มารดา	68	16.2
บ้านญาติ	3	0.7
บ้านเพื่อน	0	0.0
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	209	49.8
หอพักในมหาวิทยาลัย	140	33.3
อื่นๆ ได้แก่	0	0.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุน้อยสุด 18 ปี และมากที่สุด 23 ปี อายุเฉลี่ย 20 ปี 3 เดือน กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20 ปีมากที่สุดร้อยละ 31.4 รองลงมา อายุ 21 ปี 19 ปี และ 22 ปี ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มากที่สุด ร้อยละ 25.0 รองลงมา ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะอักษรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะที่มีจำนวนน้อยที่สุดได้แก่คณะเภสัชศาสตร์ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี การเกษตร และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีจำนวนร้อยละเท่ากันคือ 7.1 ผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 มากที่สุด ร้อยละ 36.0 รองลงมาคือระหว่าง 2.01-2.50 และ 3.01-3.50 และ 3.51-4.00 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีเพียงร้อยละ 3.60 จากการสอบถามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า โดยส่วนใหญ่มีรายได้อายุประมาณ 4,001-6,000 บาท ส่วนมากจะมีสถานที่พักอาศัยอยู่ในหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 49.8 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษากลุ่ม
ตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่รายข้อ

ทัศนคติ เกี่ยวกับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1.ท่าน ยอมรับผู้ที่ สูบบุหรี่	8 (1.9)	70 (16.7)	114 (27.1)	116 (27.6)	112 (26.7)	3.60	1.106	ทางบวก
2.การสูบ บุหรี่เป็นการ แสดงความ มั่นใจ	4 (1.0)	8 (1.9)	44 (10.5)	129 (30.7)	235 (56.0)	4.39	0.823	ทางบวก อย่างยิ่ง
3.การสูบ บุหรี่เป็นการ คลายเครียด	15 (3.6)	42 (10.0)	90 (21.4)	106 (25.2)	167 (39.8)	3.88	1.149	ทางบวก
4.การสูบ บุหรี่เป็น สัญลักษณ์ ของผู้ผู้นำ	1 (0.2)	2 (0.5)	31 (7.4)	103 (24.5)	283 (67.4)	4.58	0.670	ทางบวก อย่างยิ่ง
5.การสูบ บุหรี่ทำให้มี เพื่อนมากขึ้น	3 (0.7)	12 (2.9)	50 (11.9)	115 (27.4)	240 (57.1)	4.37	0.855	ทางบวก

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษากลุ่ม
ตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่รายข้อ (ต่อ)

ทัศนคติ เกี่ยวกับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
6.การสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่	1	8	37	119	255	4.47	0.754	ทางบวก
	(0.2)	(1.9)	(8.8)	(28.3)	(60.7)			
7.การสูบบุหรี่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม	3	6	22	104	285	4.58	0.722	ทางบวก อย่างยิ่ง
	(0.7)	(1.4)	(5.2)	(24.8)	(67.9)			
8.การสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย	3	9	25	107	276	4.53	0.764	ทางบวก อย่างยิ่ง
	(0.7)	(2.1)	(6.0)	(25.5)	(65.7)			
9.การสูบบุหรี่ทำให้เกิดสัมพันธภาพในการเข้าสังคม	7	22	66	104	221	4.21	1.000	ทางบวก
	(1.7)	(5.2)	(15.7)	(24.8)	(52.6)			
10.การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะเป็นเรื่องของแต่ละคน	13	46	56	107	198	4.06	1.151	ทางบวก
	(3.1)	(11.0)	(13.3)	(25.5)	(47.1)			

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่รายข้อ (ต่อ)

ทัศนคติ เกี่ยวกับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง			
11.การสูบบุหรี่ไม่น่าจะเป็นอันตรายแม้แต่แพทย์ก็สูบบุหรี่	8	9	28	91	284	4.51	0.861	ทางบวก อย่างยิ่ง
	(1.9)	(2.1)	(6.7)	(21.7)	(67.6)			
12.สารพิษที่เกิดจากการสูบบุหรี่ทำให้เสียชีวิตได้	214	101	21	25	59	3.92	1.435	ทางบวก
	(51.0)	(24.0)	(5.0)	(6.0)	(14.0)			
13.การบอกให้คู่สนทนาหยุดสูบบุหรี่เป็นการเสียมารยาท	15	33	105	132	135	3.81	1.083	ทางบวก
	(3.6)	(7.9)	(25.0)	(31.4)	(32.1)			
14.กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ช่วยพิทักษ์สิทธิของผู้ไม่สูบบุหรี่	100	124	115	50	31	3.50	1.187	เป็น กลาง
	(23.8)	(29.5)	(27.4)	(11.9)	(7.4)			
15.กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ช่วยลดการสูบบุหรี่ของประชาชน	70	89	168	63	30	3.25	1.120	เป็น กลาง
	(16.7)	(21.2)	(40.0)	(15.0)	(7.1)			

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่รายข้อ (ต่อ)

ทัศนคติ เกี่ยวกับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง			
16.ไม่ควร ขายบุหรี่แก่ เด็กและ เยาวชน	316	52	28	9	15	4.54	0.970	ทางบวก อย่างยิ่ง
	(75.2)	(12.4)	(6.7)	(2.1)	(3.6)			
17.พ่อแม่ ควรเป็น ตัวอย่างที่ดี แก่ลูกในการ ไม่สูบบุหรี่	306	65	29	9	11	4.54	0.912	ทางบวก อย่างยิ่ง
	(72.9)	(15.5)	(6.9)	(2.1)	(2.6)			
ผลรวม						ค่าเฉลี่ย = 4.16		

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายข้อคำถามเพื่อสอบถามความรู้สึก ความคิดเห็น ความชอบไม่ชอบเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ โทษและพิษภัยที่เกิดจากการสูบบุหรี่ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบุหรี่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยว่าพ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกในการไม่สูบบุหรี่สูงสุด คือร้อยละ 88.4 รองลงมาเห็นว่าไม่ควรขายบุหรี่แก่เด็กและเยาวชน ร้อยละ 87.6 และสารพิษที่เกิดจากการสูบบุหรี่ทำให้เสียชีวิตได้ ร้อยละ 75 ตามลำดับ

สำหรับหัวข้อที่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วย ร้อยละสูงสุด คือการสูบบุหรี่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม ร้อยละ 92.7 รองลงมาได้แก่การสูบบุหรี่เป็นสัญลักษณ์ของผู้นำ ร้อยละ 91.9 และการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย ร้อยละ 91.2 ตามลำดับ

สำหรับ หัวข้อที่มีทัศนคติไม่แน่ใจร้อยละสูงสุด ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ช่วยลดการสูบบุหรี่ของประชาชน ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ช่วยพิทักษ์สิทธิของผู้ไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 27.4 และท่านยอมรับผู้ที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 27.1 ดังตารางที่ 2

ดังนั้น พบว่า ทักษะที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมจะมี ทักษะในทางบวกเป็นส่วนใหญ่ และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทักษะที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีทักษะในทางบวก 8 ข้อ ทักษะในทางบวกอย่างยิ่ง 7 ข้อ และ ทักษะเป็นกลาง 2 ข้อ ได้แก่

ข้อมูล que แสดงทักษะที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ในทางบวกอย่างยิ่งมี 7 ข้อ คือ การสูบบุหรี่ เป็นการแสดงความมั่นใจ (ค่าเฉลี่ย = 4.39) การสูบบุหรี่เป็นสัญลักษณ์ของผู้นำ (ค่าเฉลี่ย = 4.58) การสูบบุหรี่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม (ค่าเฉลี่ย = 4.58) การสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็น ลูกผู้ชาย (ค่าเฉลี่ย = 4.53) การสูบบุหรี่ไม่น่าจะเป็นอันตรายแม้แต่แพทย์ก็สูบบุหรี่ (ค่าเฉลี่ย = 4.51) ไม่ควรขายบุหรี่แก่เด็กและเยาวชน (ค่าเฉลี่ย = 4.54) พ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกใน การไม่สูบบุหรี่ (ค่าเฉลี่ย = 4.54)

ข้อมูล que แสดงทักษะที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ในทางบวกมี 8 ข้อ คือ ท่านยอมรับผู้ที่สูบ บุหรี่ (ค่าเฉลี่ย = 3.60) การสูบบุหรี่เป็นการคลายเครียด (ค่าเฉลี่ย = 3.88) การสูบบุหรี่ทำให้มีเพื่อน มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 4.37) การสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ (ค่าเฉลี่ย = 4.47) การสูบบุหรี่ทำให้ เกิดสัมพันธภาพในการเข้าสังคม (ค่าเฉลี่ย = 4.21) การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะเป็นเรื่องของแต่ละคน (ค่าเฉลี่ย = 4.06) สารพิษที่เกิดจากการสูบบุหรี่ทำให้เสียชีวิตได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.92)

ข้อมูล que แสดงทักษะที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่เป็นกลางมี 2 ข้อ คือ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ช่วยพิทักษ์สิทธิของผู้ไม่สูบบุหรี่ (ค่าเฉลี่ย = 3.50) กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ช่วยลดการสูบบุหรี่ของ ประชาชน (ค่าเฉลี่ย = 3.25) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษากลุ่ม
ตัวอย่างจำแนกตามค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมรายชื่อ

ค่านิยมเกี่ยวกับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.เพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่	18 (4.3)	75 (17.9)	150 (35.7)	124 (29.5)	53 (12.6)	3.28	1.036	ไม่ชัดเจน
2.เห็นเพื่อนๆ สูบบุหรี่จึงคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี	9 (2.1)	7 (1.7)	38 (9.0)	100 (23.8)	266 (63.3)			
3.ควรมีการจัดบริเวณที่สูบบุหรี่ไว้ให้โดยเฉพาะ	154 (36.7)	136 (32.4)	63 (15.0)	33 (7.9)	34 (8.1)	2.18	1.237	ไม่ชัดเจน
4.คนสมัยก่อนนิยมสูบบุหรี่กันมาก	32 (7.6)	69 (16.4)	175 (41.7)	102 (24.3)	42 (10.0)			
5.ในการทำบุญไม่ควรนำบุหรี่ไปถวายพระ	276 (65.7)	65 (15.5)	37 (8.8)	17 (4.0)	25 (6.0)	4.31	1.162	ถูกต้อง
6.การสูบบุหรี่เป็นเรื่องปกติ	20 (4.8)	35 (8.3)	148 (35.2)	110 (26.2)	107 (25.5)			
7.ผู้หญิงไม่ชอบผู้ชายสูบบุหรี่	162 (38.6)	94 (22.4)	116 (27.6)	36 (8.6)	12 (2.9)	3.85	1.114	ถูกต้อง
8.พระสงฆ์ที่สูบบุหรี่ไม่น่าเคารพนับถือ	168 (40.0)	85 (20.2)	107 (25.5)	40 (9.5)	20 (4.8)			
9.คนมีรายได้มากนิยมสูบบุหรี่ต่างประเทศ	57 (13.6)	129 (30.7)	158 (37.6)	47 (11.2)	29 (6.9)	2.67	1.064	ไม่ชัดเจน
10.การสูบบุหรี่เป็นสิทธิส่วนบุคคล	69 (16.4)	124 (29.5)	163 (38.8)	38 (9.0)	26 (6.2)			

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตามค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมรายชื่อ (ต่อ)

ค่านิยมเกี่ยวกับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
11.เยาวชนรุ่นใหม่ไม่สูบบุหรี่	165 (39.3)	68 (16.2)	110 (26.2)	53 (12.6)	24 (5.7)	3.71	1.262	ถูกต้อง
12.การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะเป็นการกระทำที่น่ารังเกียจ	163 (38.8)	113 (26.9)	100 (23.8)	25 (6.0)	19 (4.5)	3.90	1.124	ถูกต้อง
13. ผู้ปกครองไม่ยอมรับบุตรหลานที่สูบบุหรี่	91 (21.7)	90 (21.4)	182 (43.3)	44 (10.5)	13 (3.1)	3.48	1.040	ไม่ชัดเจน
14.มักมีการสูบบุหรี่ในงานสังสรรค์	100 (23.6)	169 (40.2)	116 (27.6)	16 (3.8)	19 (4.5)	2.25	1.007	ไม่ถูกต้อง
15. ไม่ควรจัดให้มีสถานที่สูบบุหรี่	31 (7.4)	41 (9.8)	125 (29.8)	103 (24.5)	120 (28.6)	2.43	1.207	ไม่ถูกต้อง
ผลรวม						ค่าเฉลี่ย = 3.31		

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม จำแนกตามข้อคำถามรายชื่อเพื่อสอบถามการให้ความคิดเห็น ความรู้สึกสนับสนุนและส่งเสริม หรือไม่สนับสนุนและไม่ส่งเสริมการสูบบุหรี่ในกลุ่มเพื่อนและสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นสนับสนุนและส่งเสริมในระดับมากที่สุดและมาก ในเรื่องของการทำบุญไม่ควรนำบุหรี่ไปถวายพระ สูงที่สุด ร้อยละ 81.2 รองลงมาได้แก่ควรมีการจัดบริเวณที่สูบบุหรี่ไว้ให้โดยเฉพาะ ร้อยละ 69.1 และเห็นว่าการสูบบุหรี่ในที่สาธารณะเป็นการกระทำที่น่ารังเกียจ ร้อยละ 65.7

สำหรับหัวข้อที่แสดงความคิดเห็นสนับสนุนและส่งเสริม ในระดับน้อยที่สุดและน้อย ร้อยละสูงสุด ได้แก่ เห็นเพื่อนๆ สูบบุหรี่จึงคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี ร้อยละ 87.1 รองลงมา ได้แก่ ไม่ควรจัดให้มีสถานที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 53.1 และ การสูบบุหรี่เป็นเรื่องปกติ ร้อยละ 51.7 ตามลำดับ

หัวข้อที่แสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละสูงที่สุด คือ ผู้ปกครอง ไม่ยอมรับบุตรหลานที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ คนสมัยก่อนนิยมสูบบุหรี่กันมาก ร้อยละ 41.7 และการสูบบุหรี่เป็นสิทธิส่วนบุคคล ร้อยละ 38.8 ดังตารางที่ 3

ดังนั้น พบว่า ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมจะมีค่านิยมที่ถูกต้องต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีค่านิยมที่ถูกต้อง 7 ข้อ ค่านิยมที่ไม่ชัดเจน 5 ข้อ และมีค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง 3 ข้อ ได้แก่

ข้อมูลที่แสดงค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมที่ถูกต้องมี 7 ข้อ คือ เห็นเพื่อนๆ สูบบุหรี่จึงคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี (ค่าเฉลี่ย = 4.45) ในการทำบุญไม่ควรนำบุหรี่ไปถวายพระ (ค่าเฉลี่ย = 4.31) การสูบบุหรี่เป็นเรื่องปกติ (ค่าเฉลี่ย = 3.59) ผู้หญิงไม่ชอบผู้ชายสูบบุหรี่ (ค่าเฉลี่ย = 3.85) พระสงฆ์ที่สูบบุหรี่ ไม่น่าเคารพนับถือ (ค่าเฉลี่ย = 3.81) เยาวชนรุ่นใหม่ไม่สูบบุหรี่ (ค่าเฉลี่ย = 3.71) การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะเป็นการกระทำที่น่ารังเกียจ (ค่าเฉลี่ย = 3.90)

ข้อมูลที่แสดงค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมที่ไม่ชัดเจนมี 5 ข้อ คือ เพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่ (ค่าเฉลี่ย = 3.28) คนสมัยก่อนนิยมสูบบุหรี่กันมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.13) คนมีรายได้มากนิยมสูบบุหรี่ต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย = 2.67) การสูบบุหรี่เป็นสิทธิส่วนบุคคล (ค่าเฉลี่ย = 2.59) ผู้ปกครอง ไม่ยอมรับบุตรหลานที่สูบบุหรี่ (ค่าเฉลี่ย = 3.48)

ข้อมูลที่แสดงค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมที่ไม่ถูกต้องมี 3 ข้อ คือ ควรมีการจัดบริเวณที่สูบบุหรี่ไว้ให้โดยเฉพาะ (ค่าเฉลี่ย = 2.18) มักมีการสูบบุหรี่ในงานสังสรรค์ (ค่าเฉลี่ย = 2.25) ไม่ควรจัดให้มีสถานที่สูบบุหรี่ (ค่าเฉลี่ย = 2.43) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษากลุ่ม
ตัวอย่างจำแนกตามการเห็นคุณค่าในตนเองรายชื่อ

การเห็นคุณค่า เกี่ยวกับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง			
1. ท่านรู้สึกว่ ตนเองด้อย กว่าผู้อื่น	9 (2.1)	25 (6.0)	99 (23.6)	186 (44.3)	101 (24.0)	3.82	0.937	ระดับสูง
2. ท่านเป็นที่ รักของเพื่อน	58 (13.8)	227 (54.0)	101 (24.0)	32 (7.6)	2 (0.5)	3.73	0.810	ระดับสูง
3. ท่านเป็นที่ รักใคร่ชื่นชม ของอาจารย์	16 (3.8)	160 (38.1)	213 (50.7)	17 (4.0)	14 (3.3)	3.35	0.766	ระดับ ปาน กลาง
4. ท่านเป็นคน มีความ รับผิดชอบ	40 (9.5)	241 (57.4)	98 (23.3)	37 (8.8)	4 (1.0)	3.66	0.807	ระดับสูง
5. ท่านเป็น บุคคลสำคัญ คนหนึ่งในชั้น เรียน	18 (4.3)	119 (28.3)	222 (52.9)	44 (10.5)	17 (4.0)	3.18	0.830	ระดับ ปาน กลาง
6. ท่านเป็นที่ พึ่งของพ่อแม่ ได้	100 (23.8)	204 (48.6)	84 (20.0)	20 (4.8)	12 (2.9)	3.86	0.931	ระดับสูง
7. ท่านเป็นคน ดีของสังคม	143 (34.0)	200 (47.6)	45 (10.7)	23 (5.5)	9 (2.1)	4.06	0.926	ระดับสูง
8. ท่านทำให้ ครอบครัว เดือดร้อน	8 (1.9)	29 (6.9)	64 (15.2)	124 (29.5)	195 (46.4)	4.12	1.026	ระดับสูง

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษากลุ่ม
ตัวอย่างจำแนกตามการเห็นคุณค่าในตนเองรายชื่อ (ต่อ)

การเห็นคุณค่า เกี่ยวกับ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง			
9. ท่านทำตัว เป็นภาระของ สังคม	8 (1.9)	22 (5.2)	49 (11.7)	128 (30.5)	213 (50.7)	4.23	0.977	ระดับสูง
10. ท่าน สามารถ กำหนดการ ดำเนินการ ชีวิตของท่าน ได้	95 (22.6)	198 (47.1)	90 (21.4)	19 (4.5)	18 (4.3)	3.79	0.983	ระดับสูง
11. ท่านไม่ สามารถแก้ไข ปัญหาได้ด้วย ตนเอง	12 (2.9)	36 (8.6)	91 (21.7)	183 (43.6)	98 (23.3)	3.76	0.997	ระดับสูง
12. ท่านไม่มี ความเชื่อมั่น ในตนเอง	11 (2.6)	52 (12.4)	155 (36.9)	133 (31.7)	69 (16.4)	3.47	0.992	ระดับปาน กลาง
13. ท่านทำดี ตลอดมา	50 (11.9)	194 (46.2)	137 (32.6)	34 (8.1)	5 (1.2)	3.60	0.845	ระดับสูง
14. ท่านเป็น คนมีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์	36 (8.6)	250 (59.5)	106 (25.2)	22 (5.2)	6 (1.4)	3.69	0.761	ระดับสูง
15. ท่านมัก ประสบความ ล้มเหลวใน การเรียน	11 (2.6)	28 (6.7)	107 (25.5)	193 (46.0)	81 (19.3)	3.73	0.937	ระดับสูง
ผลรวม						ค่าเฉลี่ย = 3.74		

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อคำถามรายข้อ พบว่า หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย ร้อยละที่สูงที่สุด คือ ท่านเป็นคนดีของสังคม ร้อยละ 81.6 รองลงมา คือ ท่านเป็นที่พึ่งของพ่อแม่ได้ ร้อยละ 72.4 และท่านสามารถกำหนดการดำเนินการชีวิตของท่านได้ ร้อยละ 69.7 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วย ร้อยละสูงที่สุด ได้แก่ ท่านทำตัวเป็นภาระของสังคม ร้อยละ 81.2 รองลงมา คือ ท่านทำให้ครอบครัวเดือดร้อน ร้อยละ 75.9 และท่านรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองน้อยกว่าผู้อื่น ร้อยละ 68.3 ตามลำดับ

สำหรับหัวข้อที่ตอบไม่แน่ใจ ร้อยละสูงที่สุด คือ ท่านเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งในชั้นเรียน ร้อยละ 52.9 รองลงมา ท่านเป็นที่รักใคร่ชื่นชมของอาจารย์ ร้อยละ 50.7 และท่านไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ร้อยละ 36.9 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4

ดังนั้น พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมแล้วการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง 12 ข้อ และการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่

ข้อมูลที่แสดงการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูงมี 12 ข้อ คือ ท่านรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองดีกว่าผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย = 3.82) ท่านเป็นที่รักของเพื่อน (ค่าเฉลี่ย = 3.73) ท่านเป็นคนมีความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย = 3.66) ท่านเป็นที่พึ่งของพ่อแม่ได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.86) ท่านเป็นคนดีของสังคม (ค่าเฉลี่ย = 4.06) ท่านทำให้ครอบครัวเดือดร้อน (ค่าเฉลี่ย = 4.12) ท่านทำตัวเป็นภาระของสังคม (ค่าเฉลี่ย = 4.23) ท่านสามารถกำหนดการดำเนินการชีวิตของท่านได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.79) ท่านไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 3.76) ท่านทำดีตลอดมา (ค่าเฉลี่ย = 3.60) ท่านเป็นคนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าเฉลี่ย = 3.69) ท่านมักประสบความล้มเหลวในการเรียน (ค่าเฉลี่ย = 3.73)

ข้อมูลที่แสดงการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลางมี 3 ข้อ คือ ท่านเป็นที่รักใคร่ชื่นชมของอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย = 3.35) ท่านเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งในชั้นเรียน (ค่าเฉลี่ย = 3.18) ท่านไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง (ค่าเฉลี่ย = 3.47) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน

เวลา (ชั่วโมง/สัปดาห์)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10 ชั่วโมง	71	16.9
11 - 15 ชั่วโมง	50	11.9
16 – 20 ชั่วโมง	110	26.2
21 ชั่วโมงขึ้นไป	189	45.0
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์เวลาที่ใช้ในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เวลาเรียนเฉลี่ยประมาณ 16 ชั่วโมง/สัปดาห์ เวลาเรียนมากที่สุดอยู่ในช่วง 21 ชั่วโมงขึ้นไป ร้อยละ 45.0 รองลงมาอยู่ในช่วง 16-20 ร้อยละ 26.2 ช่วง ไม่เกิน 10 ชั่วโมง และน้อยที่สุดอยู่ในช่วง 11-15 ชั่วโมง ร้อยละ 11.9 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่

สถานที่	ระดับความถี่				ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	ประจำ (มากกว่า 6 ครั้ง/ สัปดาห์)	บ่อยๆ (3-5 ครั้ง/ สัปดาห์)	นานๆ ครั้ง (น้อยกว่า 3 ครั้ง/ สัปดาห์)	ไม่เคยไป			
1. ห้องสมุด	18	102	283	17	2.29	0.610	น้อย
	(4.3)	(24.3)	(67.4)	(4.0)			
2. ห้อง คอมพิวเตอร์	56	156	190	18	2.60	0.771	ปานกลาง
	(13.3)	(37.1)	(45.2)	(4.3)			
3. ลานบริเวณ หอพัก	89	146	169	16	2.73	0.835	ปานกลาง
	(21.2)	(34.8)	(40.2)	(3.8)			

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลนักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ (ต่อ)

สถานที่	ระดับความถี่				ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
	ประจำ (มากกว่า 6 ครั้ง/ สัปดาห์)	บ่อยๆ (3-5 ครั้ง/ สัปดาห์)	นานๆ ครั้ง (น้อยกว่า 3 ครั้ง/ สัปดาห์)	ไม่เคยไป			
4. สถานที่ พักผ่อนที่ มหาวิทยาลัยได้ จัดไว้ให้	56 (13.3)	146 (34.8)	194 (46.2)	24 (5.7)	2.56	0.793	ปานกลาง
5. สนามกีฬา / โรงยิม	15 (3.6)	79 (18.8)	280 (66.7)	46 (11.0)	2.15	0.647	น้อย
6. ร้านอาหารใน มหาวิทยาลัย	250 (59.5)	114 (27.1)	54 (12.9)	2 (0.5)	3.46	0.732	ปานกลาง
7. ร้านอาหาร นอก มหาวิทยาลัย	220 (52.4)	114 (27.1)	67 (16.0)	19 (4.5)	3.27	0.889	ปานกลาง
8. ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ต	13 (3.1)	28 (6.7)	147 (35.0)	232 (55.2)	1.58	0.751	น้อย
9. บาร์ ผับ ดิส โก้เชค	10 (2.4)	32 (7.6)	154 (36.7)	224 (53.3)	1.59	0.734	น้อย
10. บ้านเพื่อน / หอพัก	81 (19.3)	83 (19.8)	187 (44.5)	69 (16.4)	2.42	0.980	น้อย
11. ห้างสรรพสินค้า	46 (11.0)	133 (31.7)	225 (53.6)	16 (3.8)	2.50	0.739	น้อย
12. ห้องเที่ยว/ ทัศนจาร	35 (8.3)	99 (23.6)	245 (58.3)	41 (9.8)	2.30	0.758	น้อย
13. สนุกเกอร์ คลับ	2 (0.5)	15 (3.6)	45 (10.7)	358 (85.2)	1.19	0.506	น้อยที่สุด
ผลรวม					ค่าเฉลี่ย = 2.36		

จากตารางที่ 6 การวิเคราะห์การใช้เวลาวางในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะใช้เวลาวางจากการเรียนอยู่บริเวณร้านอาหารในมหาวิทยาลัย มากที่สุด ร้อยละ 59.5 รองลงมา ร้านอาหารนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 52.4 และลานบริเวณหอพัก ร้อยละ 21.2 ตามลำดับ สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างไปบ่อยๆเมื่อว่างจากการเรียนร้อยละสูงสุด มีอยู่ 2 ที่เท่ากัน ได้แก่ ลานบริเวณหอพัก และสถานที่พักผ่อนที่มหาวิทยาลัยได้จัดไว้ให้ ร้อยละ 34.8 รองลงมา ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 31.7 และ ร้านอาหารในมหาวิทยาลัย และร้านอาหารนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 27.1 เท่ากัน ตามลำดับ สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างไปนานๆครั้งเมื่อว่างจากการเรียน ร้อยละสูงสุด คือ ห้องสมุด ร้อยละ 67.4 รองลงมา สนามกีฬา / โรงยิม ร้อยละ 66.7 และห้องเที่ยว/ทัศนจร ร้อยละ 58.3 ตามลำดับ สำหรับสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยไปเมื่อว่างจากการเรียนลำดับแรก คือ สนามเกอร์คลับ ร้อยละ 85.2 รองลงมา ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 55.2 และบาร์ ผับ ดิสโก้เธค ร้อยละ 53.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 6

ดังนั้น พบว่า การใช้เวลาวางในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมแล้วการใช้เวลาวางในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่อยู่ในระดับน้อย และหากพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า การใช้เวลาวางในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่อยู่ในระดับน้อย มี 7 ชื่อ การใช้เวลาวางในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่อยู่ในระดับปานกลางมี 5 ชื่อ และการใช้เวลาวางในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่อยู่ในระดับน้อยที่สุดมี 1 ชื่อ ได้แก่

ข้อมูลที่แสดงการใช้เวลาวางในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ในระดับน้อยมี 7 ชื่อ คือ ห้องสมุด (ค่าเฉลี่ย = 2.29) สนามกีฬา / โรงยิม (ค่าเฉลี่ย = 2.15) ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ต (ค่าเฉลี่ย = 1.58) บาร์ ผับ ดิสโก้เธค (ค่าเฉลี่ย = 1.59) บ้านเพื่อน / หอพัก (ค่าเฉลี่ย = 2.42) ห้างสรรพสินค้า (ค่าเฉลี่ย = 2.50) ห้องเที่ยว/ทัศนจร (ค่าเฉลี่ย = 2.30)

ข้อมูลที่แสดงการใช้เวลาวางในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ในระดับปานกลางมี 5 ชื่อ คือ ห้องคอมพิวเตอร์ (ค่าเฉลี่ย = 2.60) ลานบริเวณหอพัก (ค่าเฉลี่ย = 2.73) สถานที่พักผ่อนที่มหาวิทยาลัยได้จัดไว้ให้ (ค่าเฉลี่ย = 2.56) ร้านอาหารในมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย = 3.46) ร้านอาหารนอกมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย = 3.27)

ข้อมูลที่แสดงการใช้เวลาวางในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ในระดับน้อยที่สุดมี 1 ชื่อ คือ สนามเกอร์คลับ (ค่าเฉลี่ย = 1.19)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามการสูบบุหรี่

ประวัติการสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยสูบ	313	74.5
เคยสูบครั้งเดียวแล้วเลิกสูบ	43	10.2
เคยสูบแต่เลิกแล้ว	30	7.1
สูบ1-2 ครั้งต่อวัน	19	4.5
สูบบมากกว่า 2 ครั้งต่อวัน	15	3.6
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 7 การวิเคราะห์การสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่ง ไม่เคยสูบบุหรี่สูงสุดร้อยละ 74.5 รองลงมาคือ เคยสูบครั้งเดียวแล้วเลิกสูบ ร้อยละ 10.2 เคยสูบแต่เลิกแล้ว ร้อยละ 7.1 สูบ1-2 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 4.5 และสูบบมากกว่า 2 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 3.6

เมื่อแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่และกลุ่มที่สูบบุหรี่ สรุปได้ว่า มีกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่มากกว่ากลุ่มที่สูบบุหรี่ คือ มีกลุ่มไม่สูบบุหรี่คิดเป็นอัตราส่วน 3.7 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือร้อยละ 91.9 และกลุ่มสูบบุหรี่ ในอัตราส่วน 0.3 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือร้อยละ 8.1 ดังตารางที่ 7

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์หาทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี สามารถจำแนกตัวแปรในการวิจัยด้วยสถิติไคสแควร์ ได้ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุ ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และ
วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
อายุ					
ไม่เกิน 18 ปี	20	95.2	1	4.8	19.980 (0.221)
19 ปี	90	96.8	3	3.2	
20 ปี	120	90.9	12	9.1	
21 ปี	96	88.9	12	11.1	
22 ปีขึ้นไป	60	90.8	6	9.0	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 8 พบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ ในช่วงอายุ 20 ปี มากที่สุด ร้อยละ 90.9 รองลงมาได้แก่ อายุ 21 ปี 19 ปี และ 22 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 88.9 ,96.8 และ 90.8 ตามลำดับ โดยพบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศ ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และ
วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					
หญิง	211	94.6	12	5.4	5.528 (0.237)
ชาย	175	88.8	22	11.2	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่จะอยู่ในเพศหญิง ร้อยละ 94.6 รองลงมาจะเป็นเพศชาย ร้อยละ 88.8 โดยพบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคณะวิชา ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
คณะวิชา					
คณะอักษรศาสตร์	60	96.8	3	3.2	38.206 (0.095)
คณะศึกษาศาสตร์	29	93.6	2	6.4	
คณะวิทยาศาสตร์	56	91.8	5	8.2	
คณะเภสัชศาสตร์	28	93.3	2	6.7	
คณะวิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี อุตสาหกรรม	90	85.8	15	14.2	
คณะสัตวศาสตร์และ เทคโนโลยีการเกษตร	29	96.7	1	3.3	
คณะวิทยาการจัดการ	65	91.6	6	8.4	
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	29	96.7	1	3.3	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มากที่สุด ร้อยละ 85.8 รองลงมาได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะอักษรศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 91.8, 96.8 และ 91.8 ตามลำดับ โดยพบว่าคณะวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผลการเรียนเฉลี่ย ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนเฉลี่ย					
ต่ำกว่า 2.00	14	93.3	1	6.7	30.835 (0.014)
2.00-2.50	115	86.5	18	13.5	
2.51-3.00	139	92.0	12	8.0	
3.01-3.50	95	96.9	3	3.1	
3.51-4.00	23	100	0	0	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่มีผลการเรียนอยู่ในช่วงระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 92.0 รองลงมาได้แก่ 2.00-2.50, 3.01-3.50 และ 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 86.5, 96.9 และ 100 โดยพบว่าผลการเรียนเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					
ต่ำกว่า 2,000	16	100	0	0	20.233 (0.063)
2,001 – 4,000	162	94.7	9	5.3	
4,001 – 6,000	156	90.7	16	9.3	
มากกว่า 6,000	52	85.3	9	14.7	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-4,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 94.7 รองลงมาได้แก่ 4,001- 6,000 มากกว่า 6,000 และต่ำกว่า 2,000 คิดเป็น ร้อยละ 90.7, 85.3 และ 100 โดยพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านที่พักอาศัยขณะศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ที่พักอาศัยขณะศึกษา					
บ้านบิดา มารดา	62	91.2	6	8.8	21.232 (0.047)
บ้านญาติ	2	66.7	1	33.3	
เช่าหอพักนอกมหาวิทยาลัย	187	89.4	22	10.6	
หอพักในมหาวิทยาลัย	135	96.4	5	3.6	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ อาศัยโดยเช่าหอพักนอกมหาวิทยาลัยมากที่สุดร้อยละ 89.4 รองลงมาได้แก่ หอพักในมหาวิทยาลัย บ้านบิดามารดา และบ้านญาติ คิดเป็นร้อยละ 96.4, 91.2 และ 66.7 ตามลำดับ โดยพบว่าที่พักอาศัยขณะศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่					
ในทางลบ	1	100	0	0	53.385 (0.000)
เป็นกลาง	29	74.3	10	25.7	
ในทางบวก	240	91.6	22	8.4	
ในทางบวกอย่างยิ่ง	116	98.3	2	1.7	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่มีทัศนคติในทางบวกมากที่สุด ร้อยละ 91.6 รองลงมา มีทัศนคติที่เป็นบวกอย่างยิ่ง ร้อยละ 98.3 และทัศนคติที่เป็นกลาง ร้อยละ 74.3 เมื่อหาความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษา พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านค่านิยมที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ค่านิยมที่มีต่อการสูบบุหรี่ภายในกลุ่มสังคม					
ไม่ถูกต้อง	7	63.7	4	36.3	38.692 (0.000)
ไม่ชัดเจน	250	91.3	24	8.7	
ถูกต้อง	125	95.5	6	4.5	
ถูกต้องที่สุด	4	100	0	0	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ มีค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมที่ไม่ชัดเจนมากที่สุด ร้อยละ 91.3 รองลงมาได้แก่ ค่านิยมที่ถูกต้อง ร้อยละ 95.5 และค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 63.7 และเมื่อหาความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา พบว่า ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมมีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่มีความสัมพันธ์กับไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การเห็นคุณค่าในตนเอง					
ระดับต่ำ	2	50.0	2	50.0	42.289 (0.000)
ระดับปานกลาง	95	85.6	16	14.4	
ระดับสูง	276	94.6	16	5.4	
ระดับสูงที่สุด	13	100	0	0	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับสูงมากที่สุด ร้อยละ 94.6 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง ร้อยละ 85.6 และระดับสูง ร้อยละ 100 เมื่อหาความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษา พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน					
ไม่เกิน 10 ชั่วโมง	65	91.5	6	8.5	10.445 (0.577)
11 - 15 ชั่วโมง	46	92.0	4	8.0	
16 – 20 ชั่วโมง	101	91.8	9	8.2	
21 ชั่วโมงขึ้นไป	174	92.0	15	8.0	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่มีปริมาณเรียนต่อสัปดาห์ 21 ชั่วโมงขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 92.0 รองลงมา ได้แก่ 16-20 ชั่วโมง ร้อยละ 91.8 11-15 ชั่วโมง ร้อยละ 92.0 และไม่เกิน 10 ชั่วโมง ร้อยละ 91.5 และเมื่อหาความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา พบว่า ปริมาณเวลาที่ใช้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ ที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ปัจจัยทางด้าน	ไม่สูบบุหรี่		สูบบุหรี่		χ^2 (P)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่					
น้อยที่สุด	2	50.0	2	50.0	27.152 (0.001)
น้อย	261	92.9	20	7.1	
ปานกลาง	123	91.1	12	8.9	

หมายเหตุ : ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เท่านั้น

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ในระดับน้อย มากที่สุด ร้อยละ 92.9 รองลงมาใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 91.1 และในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 50.0 และเมื่อหาความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา พบว่า การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องของนักศึกษา รวมถึงการศึกษาทัศนคติ ค่านิยม การเห็นคุณค่าในตนเองและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในปัจจุบัน ประกอบด้วย อายุ เพศ คณะวิชา ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานที่พักขณะศึกษา ส่วนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ ส่วนที่ 3 ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม ส่วนที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเอง ส่วนที่ 5 ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียนและการใช้เวลาว่างจากการเรียนในสถานที่ต่างๆ และส่วนที่ 6 การสูบบุหรี่ของนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เพื่อทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเพื่อแสดงความคิดเห็น โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจก่อนตอบแบบสอบถามและให้เวลากลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามคนละ 15-20 นาที และนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ พร้อมกับนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS 11.5 for WINDOWS ในการประมวลผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ตารางแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปในปัจจุบัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุน้อยสุด 18 ปี และมากที่สุด 23 ปีอายุเฉลี่ย 20 ปี 3 เดือน กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20 ปี มากที่สุดร้อยละ 31.4 ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มากที่สุด ร้อยละ 25.0 คณะที่มีจำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีจำนวนร้อยละเท่ากัน คือ 7.1 ผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 มากที่สุด สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำที่สุด จะมีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 เพียงร้อยละ 3.60 จากการสอบถามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า โดยเฉลี่ยมีรายได้ประมาณ 4,001-6,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 41.0 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนมากอาศัยอยู่ในหอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 49.8

2. ทักษะที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่

จากการวิเคราะห์ระดับทักษะที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสอบถาม ความรู้สึก ความคิดเห็น ความชอบไม่ชอบเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ โทษและพิษภัยที่เกิดจากการสูบบุหรี่ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบุหรี่ เมื่อวิเคราะห์ทักษะที่จำแนกรายข้อคำถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยว่าพ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกในการไม่สูบบุหรี่ ร้อยละสูงที่สุด ร้อยละ 88.4 รองลงมาได้แก่ ไม่ควรขายบุหรี่แก่เด็กและเยาวชน ร้อยละ 87.6 และสารพิษที่เกิดจากการสูบบุหรี่ทำให้เสียชีวิตได้ ร้อยละ 75 สำหรับ หัวข้อที่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วยร้อยละสูงที่สุด คือ การสูบบุหรี่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม ร้อยละ 92.7 รองลงมาได้แก่ การสูบบุหรี่เป็นสัญลักษณ์ของผู้นำ ร้อยละ 91.9 และการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย ร้อยละ 91.2 สำหรับหัวข้อที่มีทัศนคติไม่แน่ใจ ร้อยละที่สูงที่สุด ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ช่วยลดการสูบบุหรี่ของประชาชน ร้อยละ 40.0

3. ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม

จากการวิเคราะห์ระดับค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสอบถามการให้ความคิดเห็น ความรู้สึกสนับสนุนและส่งเสริม หรือไม่สนับสนุนและไม่ส่งเสริม การสูบบุหรี่ในกลุ่มเพื่อน เมื่อจำแนกตามข้อคำถามรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นสนับสนุนและส่งเสริมในระดับมากที่สุดและมากกับหัวข้อ ในการทำบุญไม่ควรนำบุหรี่ไปถวาย

พระ ร้อยละสูงสุด ร้อยละ 81.2 รองลงมา ได้แก่ ควรมีการจัดบริเวณที่สูบบุหรี่ไว้ให้โดยเฉพาะ ร้อยละ 69.1 และการสูบบุหรี่ในที่สาธารณะเป็นการกระทำที่น่ารังเกียจ ร้อยละ 65.7 หัวข้อที่ให้ความคิดเห็นสนับสนุนและส่งเสริมในระดับน้อยที่สุดและน้อย ร้อยละที่สูงที่สุด ได้แก่ เห็นเพื่อนๆ สูบบุหรี่จึงคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี ร้อยละ 87.1 รองลงมา ได้แก่ ไม่ควรจัดให้มีสถานที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 53.1 และการสูบบุหรี่เป็นเรื่องปกติ ร้อยละ 51.7 และหัวข้อที่ให้ความคิดเห็นระดับปานกลางร้อยละสูงสุด คือ ผู้ปกครองไม่ยอมรับบุตรหลานที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 43.3

4. การเห็นคุณค่าในตนเอง

จากการวิเคราะห์ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อวิเคราะห์จำแนกตามข้อคำถามรายชื่อ พบว่า หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย ร้อยละสูงสุด คือ ท่านเป็นคนดีของสังคม ร้อยละ 81.6 รองลงมา ได้แก่ ท่านเป็นที่พึ่งของพ่อแม่ได้ ร้อยละ 72.4 และท่านสามารถกำหนดการดำเนินการใช้ชีวิตของท่านได้ ร้อยละ 69.1 หัวข้อที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วย ร้อยละที่สูงที่สุด คือ ท่านทำตัวเป็นภาระของสังคม ร้อยละ 81.2 รองลงมา ได้แก่ ท่านทำให้ครอบครัวเดือดร้อน ร้อยละ 75.9 และท่านรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองด้อยกว่าผู้อื่น ร้อยละ 68.3 หัวข้อที่ตอบไม่แน่ใจ ร้อยละที่สูงที่สุด คือ ท่านเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งในชั้นเรียน ร้อยละ 52.9

5. ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียนและการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่

จากการวิเคราะห์ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เวลาเรียนเฉลี่ยประมาณ 16 ชั่วโมง/สัปดาห์ เวลาเรียนมากที่สุดอยู่ในช่วง 21 ชั่วโมงขึ้นไป ร้อยละ 45.0 รองลงมาอยู่ในช่วง 16-20 ร้อยละ 26.2 ช่วง ไม่เกิน 10 ชั่วโมง และน้อยที่สุดอยู่ในช่วง 11-15 ชั่วโมง ร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายหัวข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาว่างจากการเรียนไปอยู่บริเวณร้านอาหารภายในมหาวิทยาลัยเป็นประจำร้อยละสูงสุด ร้อยละ 59.5 รองลงมา ได้แก่ ร้านอาหารนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 52.4 และลานบริเวณหอพัก ร้อยละ 21.2 สำหรับสถานที่ที่นักศึกษาไม่เคยไปเมื่อว่างจากการเรียน ร้อยละที่สูงที่สุด คือ สนุกเกอร์คลับ ร้อยละ 85.2 รองลงมา ได้แก่ ร้านเกมส์/ร้านอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 55.2 และบาร์ ผับ ดิสโก้เทค ร้อยละ 53.3

6. การสูบบุหรี่ของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์การสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยสูบบุหรี่สูงสุดร้อยละ 74.5 รองลงมาคือ เคยสูบครั้งเดียวแล้วเลิกสูบ ร้อยละ 10.2 เคยสูบแต่เลิกแล้ว ร้อยละ 7.1 สูบ 1-2 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 4.5 และสูบมากกว่า 2 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 3.6

เมื่อแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่และกลุ่มที่สูบบุหรี่ สรุปได้ว่า มีกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่มากกว่ากลุ่มที่สูบบุหรี่ คือ มีกลุ่มไม่สูบบุหรี่คิดเป็นอัตราส่วน 3.7 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือร้อยละ 91.9 และกลุ่มสูบบุหรี่ ในอัตราส่วน 0.3 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือร้อยละ 8.1

7. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์หาทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี สามารถจำแนกตัวแปรในการวิจัยด้วยสถิติไคสแควร์ ได้ดังนี้ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย ที่พักอาศัยขณะศึกษา ทัศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ ในสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับตัวแปรอายุ เพศ คณะวิชา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานและทราบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 แต่ละตัวแปรในปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา ได้แก่ อายุ เพศ คณะวิชา ผลการเรียนรู้เฉลี่ย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานที่พักอาศัย ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

อายุ

อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ไม่ว่านักศึกษาจะอยู่ในช่วงอายุเท่าไรก็ตามสามารถหาซื้อบุหรี่ได้ง่าย เพราะกฎหมายไม่เข้มงวดเท่าที่ควร หรือนักศึกษาบางคนมีอายุที่เกินกฎหมายกำหนด สามารถซื้อมาสูบได้ และอาจจะเกิดจากการชักชวนจากบุคคลรอบข้างซึ่งอาจจะเป็นเพื่อนในรุ่นเดียวกันหรือต่างรุ่นก็ได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธานินทร์ สุธีประเสริฐ (2543: บทคัดย่อ) ที่ว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญ

เพศ

เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ในปัจจุบันสังคมมีการเปิดกว้างมากขึ้น เพศหญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นเพศใดก็สามารถส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ได้

คณะวิชา

คณะวิชา ไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ มาลินี ภูวนันท์ และคณะ (2536:17) จุฑารัตน์ ไต้เมฆ(2541:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า สาขาวิชา คณะวิชา หรือหลักสูตรที่เรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและการสูบบุหรี่ของนักศึกษา

ผลการเรียนเฉลี่ย

ผลการเรียนเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อรทัย ลิ้มตระกูล (2534: ก-ข) ซึ่งกล่าวว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาและการศึกษาของชูชัย ศุภวงศ์ สุภกร บัวสาย และนวลอนันท์ ดันติเกตุ (2540:15) ยูวลักษณ์ ชันอาสา (2541:116-122) ที่กล่าวตรงกันว่า กลุ่มนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนน้อยจะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่สูงกว่ากลุ่มที่ได้ผลการเรียนสูง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำอาจจะชอบบุหรี่เพื่อนสูบมากกว่าการซื้อสูบเอง ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ อรทัย ลิ้มตระกูล (2534: ก-ข) ซึ่งกล่าวว่ารายรับต่อเดือนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา และการศึกษาของธานีทร สุธีประเสริฐ (2543: บทคัดย่อ) มาลินี ภูวนันท์ และคณะ (2536:17) ยวลักษณ์ ชันอาสา (2541:116-122) ที่กล่าวตรงกันว่า จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองมากหรือนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และชูชัย ศุภวงศ์ สุภกร บัวสาย และนวนลอนันท์ ดันติเกตุ (2540:15) ที่กล่าวว่า เยาวชนมีรายได้หรือฐานะดีจะมีอัตราลองสูบบุหรี่มากขึ้น

สถานที่พักอาศัย

สถานที่พักอาศัย มีความสัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และสอดคล้องกับการศึกษาของ ยวลักษณ์ ชันอาสา (2541:116-122) ที่กล่าวว่า นักศึกษากลุ่มที่อยู่กับเพื่อนหรือหอพักจะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากกว่าที่อยู่กับบิดา-มารดา

ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน

ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีเวลาเรียนไม่แตกต่างกันเนื่องจากถูกบังคับด้วยหลักสูตรหรือการจัดการของสถาบัน

การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่

การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ พบว่า มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธานีทร สุธีประเสริฐ (2543: บทคัดย่อ) ที่ว่า การใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์ต่อการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานข้อที่ 2 ทักษะการที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

ทักษะการที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่

ทักษะการที่มีต่อการสูบบุหรี่ พบว่า มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 สอดคล้องกับการศึกษาของชานินทร์ สุทธิประเสริฐ(2543:บทคัดย่อ) มาลินี ภูวนันท์ และคณะ (2536:17) ยุวลักษณ์ ชันอาสา (2541:116-122) และชิตติ รัตนโชติ (2539:139-141) ที่กล่าวตรงกันว่า ทักษะการที่มีต่อการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 3 ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม

ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ พบว่า มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 สอดคล้องกับการศึกษาของชานินทร์ สุทธิประเสริฐ(2543:บทคัดย่อ) มาลินี ภูวนันท์ และคณะ(2536:17) ยุวลักษณ์ ชันอาสา (2541:116-122)และชิตติ รัตนโชติ(2539:139-141) ที่กล่าวตรงกันว่า ค่านิยมต่อการสูบบุหรี่ภายในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา

การเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของยุวลักษณ์ ชันอาสา (2541:116-122) และตุ๊กเกอร์ (Tuker.1985:127) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่จะเห็นคุณค่าในตนเองต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า ทักษะที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่และค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคมมีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา จึงควรส่งเสริมกิจกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในสถาบันการศึกษาให้เพิ่มมากขึ้นและต่อเนื่อง เพื่อสร้างเสริมทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องซึ่งเป็นการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดีทางหนึ่ง

2. จากการวิจัยพบว่า การใช้เวลาว่างจากการเรียนในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา ดังนั้น ทางสถาบันการศึกษาควรจัดกิจกรรมเสริมในขณะที่นักศึกษาวางจากการเรียนให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาซึ่งกิจกรรมต่างๆต้องเป็นกิจกรรมที่ช่วยลดความเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่ของนักศึกษา เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การประกวดดนตรี เป็นต้น

3. จากการวิจัย พบว่า สถานที่พักอาศัยขณะศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ ดังตัวอย่างเช่น นักศึกษากลุ่มที่อยู่กับเพื่อนหรือหอพักจะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากกว่าที่อยู่กับบิดามารดา ดังนั้น จึงควรมีการเพิ่มการรณรงค์หรือสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่ให้มากขึ้นในบริเวณสถานที่พักนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา โดยนำตัวแปรที่ผู้วิจัยศึกษาในครั้งนี้ไปศึกษา หรือเพิ่มเติมตัวแปรบางตัวที่มีได้ศึกษาไว้ เช่น ปัญหาครอบครัว ความยากง่ายของการซื้อหาผลิตภัณฑ์บุหรี่ การยอมรับการสูบบุหรี่ในกลุ่มเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น เพื่อจะได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

2. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา ว่ามีปัจจัยใดบ้างโดยนำตัวแปรทั้งที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในครั้งนี้และเพิ่มเติมตัวแปรทางด้านความรู้ ปัญหาครอบครัว ความยากง่ายของการซื้อหาผลิตภัณฑ์บุหรี่ ราคานูหรี่ การยอมรับการสูบบุหรี่ในกลุ่มเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น จะได้ทราบตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้าง และตัวแปรใดไม่มีอิทธิพลต่อการไม่สูบบุหรี่มากที่สุด โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือการสังเกตพฤติกรรมแทนการใช้แบบสอบถาม

3.หารูปแบบการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการสูบบุหรี่ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ในแต่ละสถานบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา โดยร่วมกับสถานบันการศึกษา และองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

4. ควรมีการศึกษาว่าการสูบบุหรี่ของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเสพยาเสพติด ชนิดอื่นหรือไม่

5. ควรมีการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูบบุหรี่ เพื่อจะได้ข้อมูลที่มีความชัดเจนและสมจริงมากที่สุดในการแปลผล และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในอนาคต ได้มากที่สุด

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

- กองบริการการศึกษา. สถิตินักศึกษา [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 ธันวาคม 2551. เข้าถึงได้จาก http://www.reg.su.ac.th/registrar/stat_studententry.asp
- จุฑารัตน์ ใต้เมฆ. “พฤติกรรม การสูบบุหรี่และความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535 ของนักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการแพทย์และสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- ชูชัย ศุภวงศ์, สุภกร บัวสาย และจิตสิริ ธนภัทร. “วิวัฒนาการของการควบคุมการบริโภคยาสูบในประเทศไทย.” นนทบุรี : โครงการตำรา กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2540.
- ประกิต วาทีสาชกิจ. วารสารเพื่อคนรุ่นใหม่ไม่สูบบุหรี่ 43,7 (มกราคม 2543) : 11.
- ณัฐกานต์ ไวยเนตร. “การศึกษาพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนายทหารนักเรียน โรงเรียนนายทหารชั้นผู้บังคับฝูง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพัฒนศาสตร์และสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2549.
- ณัฐพงษ์ พุดหาล้า. “การประยุกต์โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสุขภาพศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- ชานินทร์ สุธีประเสริฐ. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค จังหวัดสุพรรณบุรี.” รายงานวิจัยของกลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสุพรรณบุรี, 2543.
- ชิตี รัตน์โชติ. “วัยรุ่นหญิงกับการสูบบุหรี่: ศึกษาเฉพาะในนักเรียนหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- ธีระ ลิมศิลา. “ชีวิตจะสั้นเพราะควันบุหรี่” อนุสรณ์งานฌาปนกิจศพคุณพ่อไผ่. กรุงเทพมหานคร : อักษรวิทย์, 2530.
- บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2540.
- ประกายรัตน์ สุวรรณ. คู่มือการใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 12 สำหรับ Windows. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2549.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. “ค่านิยม”.เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษา หน่วยที่ 1-7 มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536.

(อัดสำเนา)

_____. (2526).ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.

พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยมและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์, 2533.

พิสมัย สุขอมรัตน์. “การประยุกต์ใช้โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการสูบบุหรี่ในนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

ภาวิณี วิสมล. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น:ศึกษา
เฉพาะกรณีโรงเรียนคอนเมืองอากาศบารุง.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก, 2538.

มาลินี ภูวนันท์ และคณะ. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษา
ชาย วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.” รายงานวิจัยของโรงพยาบาลหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา, 2536.

มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่. บุหรี่กับชีวิต. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์, 2539.

ยุวลักษณ์ ชันอาสา. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพฤติกรรมการสูบและไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน
หญิงในมัธยมศึกษาตอนปลายและประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร.”
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.

รัตนา ดอกแก้ว. “ผลของการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษา
จังหวัดแพร่.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาอนามัยครอบครัว บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

รัญจวน คำวชิรพิทักษ์ และวรนุช แหยมแสง. การป้องกันและควบคุมพฤติกรรมการสูบ
บุหรี่ของบุคคลในวัยเสี่ยงต่อการสูบบุหรี่. กรุงเทพมหานคร : กรมการแพทย์ กระทรวง
สาธารณสุข, 2539.

สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ และคณะ. “การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ
:กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” งานวิจัย, 2532.

สโมสรนนักศึกษาแพทย์ศิริราชและสถาบันมะเร็งศิริราช. อันตรายจากบุหรี่. กรุงเทพมหานคร :
ศิริราชพยาบาล, 2531.

- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. “การสูบบุหรี่และโรคมะเร็ง โปรแกรมการศึกษาและปัญหาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม.” วารสารสุขภาพศึกษา 22,2 (มีนาคม 2522) : 9-19.
- สุพัฒน์ ชีรวะเจริญชัย. ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2536.
- สุพัชชา กิ่งแก้วก้านทอง. “ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของผู้หญิงในชุมชน: กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตสาขาพยาบาลสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- สุวิธาน มนแพงसानนท์. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS for Windows. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2547.
- สิน พันธุ์พินิจ. เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บริษัท จูนพับลิชชิง จำกัด, 2549.
- สุรีย์ จันทร โมลี. “การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักสูบบุหรี่” วารสารสุขภาพศึกษา 26,6 (มีนาคม 2526) : 34-47.
- เสมอจันทร์ อนะเทพ. “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับโรค ความรู้สึกรู้สึกคุณค่าในตนเองกับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของผู้เสพยาเสพติดทางเส้นเลือดที่ได้รับการรักษาด้วยยาเมทธาโดน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. สถิติพฤติกรรมการสูบบุหรี่[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2551. เข้าถึงได้จาก http://service.nso.go.th/nso/nso_center/project/search_center/23project-th.htm
- อรรถัย ลิมตระกูล. “ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับอุดมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ การแพทย์และสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.
- Collins, Barry E. “Social psychology.” USA: addison-Wesley Publishing Company, 1970.
- Emery EM, McDermott RJ, Holcomb DR, Marty PJ. “The relationship between youth Substance use and area specific self-esteem.” J Sch Health 63, (May 1993) : 224-225.
- Tucker, L.A. “Physical, psychological social and Lifestyle difference among adolescents Classified according to cigarette smoking intention status.” Journal of School Health 55, (April 1985) : 127-131.
- Yamane, Taro. Statistics: An Introductory Analysis. Tokyo: Harper International Edition, 1973.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

วันที่ 29 ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยข้าพเจ้านางสาวกุลนารี ชีระพิบูลย์ รหัสประจำตัวนักศึกษา 1248012 และนางสาวปิยะพร อินทโณม รหัสประจำตัวนักศึกษา 1248072 เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี กำลังทำวิจัยเรื่อง “ทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี” จึงมีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากท่าน เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้

จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อท่านทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อประกอบในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

(นางสาว กุลนารี ชีระพิบูลย์)

(นางสาว ปิยะพร อินทโณม)

(ผศ.ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร)

อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

แบบสอบถาม

**ทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากรในระดับปริญญาตรี วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขต
สารสนเทศเพชรบุรี**

คำชี้แจง: แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติ ค่านิยม และการเห็นคุณค่าในตนเองที่สัมพันธ์ต่อการไม่สูบบุหรี่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เพื่อให้ผลการศึกษามีคุณภาพ เชื่อถือได้ จึงขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในปัจจุบัน

คำชี้แจง: ให้ท่านเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้หรือขีดเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

- 1.อายุ.....ปี
- 2.เพศ () หญิง () ชาย
- 3.คณะวิชา

() คณะอักษรศาสตร์	() คณะศึกษาศาสตร์
() คณะวิทยาศาสตร์	() คณะเกษตรศาสตร์
() คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	() คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร
() คณะวิทยาการจัดการ	() คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 4.ผลการเรียนเฉลี่ย

() ต่ำกว่า 2.00	() 2.01 - 2.50
() 2.51 - 3.00	() 3.01 - 3.50
() 3.51 - 4.00	
- 6.รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน

() ต่ำกว่า 2,000	() 2,001 - 4,000
() 4,001 - 6,000	() มากกว่า 6,000
- 7.สถานที่พักอาศัย

() บ้านบิดา มารดา	() บ้านญาติ	() บ้านเพื่อน
() เช่าหอพักนอกมหาวิทยาลัย	() หอพักในมหาวิทยาลัย	() อื่นๆระบุ.....

ส่วนที่ 2 ทศนคติที่มีต่อการไม่สูบบุหรี่

คำชี้แจง: ให้ท่านขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านยอมรับผู้ที่สูบบุหรี่					
2. การสูบบุหรี่เป็นการแสดงความมั่นใจ					
3. การสูบบุหรี่เป็นการคลายเครียด					
4. การสูบบุหรี่เป็นสัญลักษณ์ของผู้นำ					
5. การสูบบุหรี่ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น					
6. การสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่					
7. การสูบบุหรี่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม					
8. การสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย					
9. การสูบบุหรี่ทำให้เกิดสัมพันธภาพในการเข้าสังคม					
10. การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะเป็นเรื่องของแต่ละคน					
11. การสูบบุหรี่ไม่น่าจะเป็นอันตรายแม้แต่แพทย์ก็สูบบุหรี่					
12. สารพิษที่เกิดจากการสูบบุหรี่ทำให้เสียชีวิตได้					
13. การบอให้คู่สนทนาหยุดสูบบุหรี่เป็นการเสียมารยาท					
14. กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ ช่วยพิทักษ์สิทธิของผู้ไม่สูบบุหรี่					
15. กฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ช่วยลดการสูบบุหรี่ของประชาชน					
16. ไม่ควรขายบุหรี่แก่เด็กและเยาวชน					
17. พ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกในการไม่สูบบุหรี่					

ส่วนที่ 3 ค่านิยมต่อการไม่สูบบุหรี่ในสังคม

คำชี้แจง: ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง ตามระดับความคิดเห็นที่ท่านมีต่อการไม่สูบบุหรี่

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อนส่วนใหญ่สูบบุหรี่					
2. เห็นเพื่อนๆ สูบบุหรี่จึงคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี					
3. ควรมีการจัดบริเวณที่สูบบุหรี่ไว้ให้โดยเฉพาะ					
4. คนสมัยก่อนนิยมสูบบุหรี่กันมาก					
5. ในการทำงานไม่ควรนำบุหรี่ไปถวายพระ					
6. การสูบบุหรี่เป็นเรื่องปกติ					
7. ผู้หญิงไม่ชอบผู้ชายสูบบุหรี่					
8. พระสงฆ์ที่สูบบุหรี่ ไม่น่าเคารพนับถือ					
9. คนมีรายได้มากนิยมสูบบุหรี่ต่างประเทศ					
10. การสูบบุหรี่เป็นสิทธิส่วนบุคคล					
11. เขาชนรุ่นใหม่ไม่สูบบุหรี่					
12. การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะเป็นการกระทำที่น่ารังเกียจ					
13. ผู้ปกครองไม่ยอมรับบุตรหลานที่สูบบุหรี่					
14. มักมีการสูบบุหรี่ในงานสังสรรค์					
15. ไม่ควรจัดให้มีสถานที่สูบบุหรี่					

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเอง

คำชี้แจง: ให้ท่านขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองดีกว่าผู้อื่น					
2. ท่านเป็นที่รักของเพื่อน					
3. ท่านเป็นที่รักใคร่ชื่นชมของอาจารย์					
4. ท่านเป็นคนมีความรับผิดชอบ					
5. ท่านเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งในชั้นเรียน					
6. ท่านเป็นที่พึ่งของพ่อแม่ได้					
7. ท่านเป็นคนดีของสังคม					
8. ท่านทำให้ครอบครัวเดือดร้อน					
9. ท่านทำตัวเป็นภาระของสังคม					
10. ท่านสามารถกำหนดการดำเนินการใช้ชีวิตของท่านได้					
11. ท่านไม่สามารถแก้ไขปัญหได้ด้วยตนเอง					
12. ท่านไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง					
13. ท่านทำดีตลอดมา					
14. ท่านเป็นคนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
15. ท่านมักประสบความล้มเหลวในการเรียน					

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 5 ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียนและการใช้เวลาว่างในสถานที่เสี่ยงต่อการสูบบุหรี่

คำชี้แจง: ให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้และขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

1. ใน 1 สัปดาห์ ท่านมีเวลาในการเรียน.....ชั่วโมง
2. ในเวลาว่างจากการเรียน ท่านเคยไปในสถานที่เหล่านี้หรือไม่ บ่อยครั้งเพียงใด

สถานที่	ความถี่			
	ประจำ (มากกว่า 6 ครั้ง/ สัปดาห์)	บ่อยๆ (3-5 ครั้ง/ สัปดาห์)	นานๆครั้ง (น้อยกว่า 3 ครั้ง/ สัปดาห์)	ไม่เคยไป
1. ห้องสมุด				
2. ห้องคอมพิวเตอร์				
3. ลานบริเวณหอพัก				
4. สถานที่พักผ่อนที่มหาวิทยาลัยได้จัดไว้ให้				
5. สนามกีฬา / โรงยิม				
6. ร้านอาหารในมหาวิทยาลัย				
7. ร้านอาหารนอกมหาวิทยาลัย				
8. ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ต				
9. บาร์ ผับ ดิสโก้เทค				
10. บ้านเพื่อน / หอพัก				
11. ห้างสรรพสินค้า				
12. ห้องเที่ยว/ทัศนจร				
13. สนุกเกอร์คลับ				

หมายเหตุ : ประจำ หมายถึง มากกว่า 6 ครั้งต่อสัปดาห์ บ่อยๆ หมายถึง 3 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์
นานๆครั้ง หมายถึง น้อยกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ไม่เคยไป หมายถึง 0 ครั้งต่อสัปดาห์

ส่วนที่ 6 การสูบบุหรี่ของนักศึกษา

คำชี้แจง : ขีดเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ไม่สูบบุหรี่

- () ไม่เคยสูบ () เคยสูบครั้งเดียวแล้วเลิกสูบ
() เคยสูบแต่เลิกแล้ว () สูบ 1-2 ครั้งต่อวัน () สูบมากกว่า 2 ครั้งต่อวัน

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวกุลนารี ชีระพิบูลย์
วันเดือนปีเกิด	2 ธันวาคม พ.ศ. 2529
ที่อยู่	13/1 หมู่ 5 ตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม 75120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนถาวรานุกุล จังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ. 2551	ศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ ทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวปิยะพร อินทโหม
วันเดือนปีเกิด	23 ตุลาคม พ.ศ. 2529
ที่อยู่	20 ซ. สุทธิพงษ์ 3 แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	ศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ ทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี